

DÊNGE KURDISTAN

BÎJÎ KURDISTAN A AZAD Û DEMOKRATİK

PARTİMİZİN

1. GENEL

KONFERANSINI

SELAMLİYORUZ!

ORGANA WEŞANA NAVENDÎ A PARTIYA KOMUNIST A KURDISTAN

SAL: 15-

HEJMAR:18

SIBAT/ADAR

www.arsivakurdi.org

İÇİNDEKİLERİ

	Sayfa
1. KKP Farklılığı ve KKP'lilere Düzen Görevler	3-7
2. KKP I.Konferansın Hedefi: Yeni bir atılımı gerçekleştirmek	7-8
3. Genel Çizgilerle Kürt Solu ve Birlik Sorunu	9-15
4. Demokrasi ve Emek Cephesine Omuz verelim	15-16
5. Seçim Sonuçları ve Yöneliş	16-20
6. Seçim Komedisi	20
7. Ulusal Kongre Üzerine	21-22
8. Ulusal Birlik Sürecinde İleri bir adım Olarak Ulusal Kongre	22-25
9. DKP ile KKP Genel Sekreterlerinin heyetler düzeyinde Görüşmesi	25-28
10.KKP Genel Sekreteri M. BARAN ile İsviçre Emek Partisi Başkanlar kurulu görüşmesi	28-29
11..... Parti Örgütülüğümüz ve Sorunlarımız	29-30
12.Alman Komünist Partisi (DKP) 13.Genel Kongresini Topladı	30-31
13.İlerici, Devrimci, Demokrat Kamuoyuna	32
14.YCKK'nin KKP I. Genel Konferansına sunmuş olduğu kutlama mesajı	33
15.İspanya Komünist Partisinin 14. Genel Kongresine Sunulan mesaj	34
16.Alman Komünist Partisinin 13. Genel Kongresine sunulan Mesaj	35
17.Konferans Kararı 1	36

KKP FARKLILIĞI VE KKP'LİLERE DÜŞEN GÖREVLER

Kuzey Kürdistan'da 10'u aşkın irili ufaklı devrimci parti ve örgüt bulunmaktadır. KKP, bu örgütlerden her hangi birisi değildir. KKP, Kuzey Kürdistan sol siyasal yelpazesinde, komünizmin temsilcisidir. Her KKP'li öncelikle bu gerçeği görmeli ve buna uygun davranmalıdır. Kadrolarımız KKP'nin artık, bir grubun değil, bir ülkenin komünist partisi olduğu gerçeğinden hareketle grup ruhu, grupcu davranışları aşmalıdırlar. KKP'liler geçmişteki dar kadro yapısından farklı olarak, ideolojik, politik ve örgütsel değerler bakımından zenginliği/farklılığı hazmetmeli ve bunlarla birlikte yürümeyi başarmalıdırlar.

1-İdeolojik olarak bir grup olarak değilde bir partili gibi davranmak; bugünü ve geleceği sorgulayan farklı ideolojik üretimi hazmetmek, daha da önemlisi bu yöndeki üretimi teşvik etmektir. Eger parti tüzüğümüzde belirtilen "azınlığın çoğunluk olma hakkı vardır." Şeklindeki ilkeye uygun davranacak isek farklı hatta parti programı ve kongre kararları gibi partiyi bağlayan temel belgelere yöneltilmiş eleştirel ideolojik üretimde açık olmamız gerekiyor. Elbette her ideolojik üretim ve partiyi bağlayan yazılı belgelere yöneltilmiş her eleştirel ideolojik görüş doğrudur anlamına gelmez. Kongre başta olmak üzere parti kollektiveteleri, partililerin gerçekleştirdiği zengin ideolojik üretim parti için doğru tespitlerini alır, yanlışları buraktır. Burada doğru ve yanlışın belirlenmesinde çoğunluk iradesinin onayı esas alınır.

İşte KKP'nin Kürdistan'lı diğer sol siyasal yapılardan temel farklılıklarından birisi budur. Demokratik Merkezizyetçi işleyiş gerçeği azınlığın çoğunluk (partide iktidar) olma hakkını soyut bir söylem olarak değil, yaşamda vücut bulmuş bir işleyiş olarak savunmasıdır. KKP, kendi içerisindeki farklı ideolojik görüşleri hiç bir zaman bastırma, dışlama yönelişi izlememiştir. Bu KKP'nin önemli bir değeridir. Halihazırda KKP dışında olan komünistler bu değere sahip çıkmalı ve güçlendirmelidirler.

Kuzey Kürdistan'da KKP dışındaki siyasal parti ve örgütler, ideolojik olarak Marksizm-leninizmden etkilenmiş, fakat Marksit-Leninist değillerdir. Genel olarak marksizmden etkilenmiş sol milliyetçi yapılarıdır. Dikkat çekicidir; Kuzey Kürdistan'da yine KKP hariç hiç bir devrimci parti ve örgüt dışındaki bir hareket için "milliyetçi" tesbitini cesaretle dile getiremez.

Peki Kuzey Kürdistan'da burjuva milliyetçiliği, küçük burjuva milliyetçiliği yok mudur? Yüzyıllardır ulusal baskı altında bulunan ve ulusal özgürlük mücadelesini sürdüren, ezilen Kürt ulusunda milliyetçiliğin varlığı doğaldır, kaçınılmazdır. Tersinden Kürt burjuva ve küçük burjuva milliyetçi akımların olmaması saçma olurdu. Ve halihazırda bir çoğu sol milliyetçi bir çizgi izledikleri halde, bunu açıklıkla dile getirmemelerinde gariplik vardır. Ve burjuva milliyetçi, küçük burjuva sol milliyetçi yapıda oldukları halde cesaretle "ben milliyetçiyim/yurtseverim" diymiyorlarsa bunun anlamı Kuzey Kürdistan'da devrimci siyasetin temel taşları halen yerli yerine oturmamıştır. Ezilen ulus milliyetçiliği dermindedir, yurtseverdir. Milliyetçi olanlar milliyetçiyim diyebilmezlerdir.

KKP, ideolojik olarak Marksizm-Leninizmden etkilenmiş bir parti değildir. KKP Marksist-Leninist bir partidir. Maksizm-Leninizmin özünü oluşturan tarihi ve diyalektik materyalizm, KKP'nin yaşam felsefesidir, saflarındaki birtliğin harcıdır. Kadrolarımız bir arada tutan esas perçindir. KKP Marksizm-Leninizmin evrensel değerlerini ortadoksa savunur.

KKP ideolojik olarak, marksizm-leninizmin evrensel değerlerinden hareket ediyor. Fakat dünden daha net bir tutumla, her hangi bir ülkedeki devrimci deneyin verilerini, Kürdistan için uygulanacak reçete olarak görmüyor. Kendi tarzını geliştirmenin kavgasını veriyor. Kuzey Kürdistan'da "komünistim" diyen herkesi bu kavgayı birlikte yürütmeye çağırıyor.

KKP marksizm-leninizmi bir başka ifade ile komünizm davasını, kimileri gibi dönemsel savunmamıştır. Esen uluslararası rüzgâra paralel yön değiştirmemiştir. Komünizmin dünya çapında en zorlu yılları olan 1990'lı yılların başında Marksizm-Leninizmin evrensel özünü ortadoksa savunmuştur. Uluslararası alanda komünizm aleyhine esen sert rüzgâra karşı direnmiş, komünizmi Kuzey-Kürdistan'da savunmuştur. "Kitleler ne diyor?" ya da "kitleleşemeyiz" şeklindeki popülist kaygı-

ları bir kenara itmiştir.

2-KKP politik olarak: sosyalizm uğruna mücadeleye bugünden soyunmuştur. "önce ulusal bağımsızlık, sonra sosyalizm" türünden, sosyalizmi belirsiz bir geleceğe bırakan bir yaklaşımı başından beri reddetmiştir. Ulusal özgürlük ve sosyalizm uğruna mücadeleyi birbirinden kopartılmaz bütünlüklü bir süreç olarak ele almış ve bu uğurda mücadeleyi sürdürmüştür.

KKP 1. Genel Konferansı'na sunulan merkez komitesi politik raporunda bu iki sürecin iç içeliği şöyle dile getirilmiştir: Biz Küzey Kürdistan'lı komünistlerin yurtseverliği devrimci sosyalizmi içerir. Bu yaklaşım, ülkede ulusal özgürlükle iç içe sınıf mücadelesinin geliştirilmesinde somutlaşır. Bu yaklaşım, emperyalizme ve TC rejimine karşı mücadelenin kapitalizme karşı mücadele ile bütünlüklü sürdürülmesinde somutlaşır. İşte KKP'yi Kuzey Kürdistan'lı diğer devrimci partilerden ayıran bir başka temel ayırım noktası da budur.

Politika eylemdir, eylem birliğidir. İdeolojik alandaki farklı üretime karşı politik alanda al-bildiğine yek vucut davranmak durumundayız. Politik alanda, sorun bir kere ilgili parti kolektivitelerinde tartışılıp, çoğunluğun iradesi ile karara bağlandıktan sonra, karar doğrultusunda herkes (karşı oy kullananlarda dahil) ortak eyleme yönelmek zorundadır. Bu KKP'nin bir diğer önemli değeridir.

KKP'liler bu değeri elbette ortadokşça savunacaklar ve yaşatacaklardır. Fakat KKP'liler burada birşeye dikkatli yaklaşmakla yüzüzedirler. KKP bir grubun partisi olmaktan, ülkenin komünist partisi olma yönünde yol alırken; mevcut KKP kadrosu partiye katılacak olan yeni güçlerin politik katkılarını hazmetmelidirler. Her KKP'li partiye yeni katılan her yoldaşın (yoldaşların) beraberinde bir politik zenginliği (kısmen farklılığı) de partiye taşıyacaklarını bilmeli ve buna uygun kucaklayıcı bir davranış sergilemelidir. Her hangi bir politik karar, parti kolektivitelerinden çekillenirken yeni katılan yoldaşlarında karara kendilerinden bir şeyler katma kavgasını vereceklerini bilmeliyiz ve bu yaklaşım, yeni katılan yoldaşların her söyledikleri doğrudur ve partinin politik doğrultusunda yer alacaktır anlamına gelmez. Bu yaklaşımın özü KKP'ye, yeni katılanların yalnızca fiziksel bir katılım olmayacağı sayısal katılımdan daha da önemlisi, düşünsel/politik katılımı da partiye taşıyacaklarını kabul etmemizdir.

KKP'ye katılacak her yeni yoldaşında, parti yapısını belli bir iç mücadelenin yaşandığını çözümlenen her sorunun ardından gündeme gelen yeni sorunlarla parti içi mücadeleninde devam edeceğini, demokratik-merkezietçi işleyiş çerçevesinde partiye kendinden birşeyler katması gerektiği bilinciyile davranmalıdır.

KKP'yi bir grubun partisi olmaktan, ülkenin partisi haline getirme sürecinde KKP'liler yol alırken bir hayli zorlanmaktalar. Bu zorlanma bir yanıyla doğaldır. KKP'yi ülkenin komünist partisi haline dönüştürmede, dışımızdaki komünistlerle birlikte davranmayı hedefliyoruz. KKP sizinde partinizdir diyoruz ve çağırıyoruz; gelin özlenen daha güçlü bir KKP'yi birlikte yaratalım.

3-KKP, politik ve ideolojik olarak başından beri dini gericiliğe ve daha net olarak da politikleşmiş ve politikleştiği oranda da gericileşen dini gericiliğe karşı net tutum aldı. Politikleşmiş dini gericiliğe karşı saldırgan bir politik çizgi izledi. Dini gericiliğe karşı tutum KKP'yi diğer siyasi hareketlerden ayıran bir diğer temel farklılıktır.

TC rejiminin Kuzey Kürdistan'daki varlığının temel dayanaklarından biri, hep dini gericilik olmuştur. Şeyhler, tarikat liderleri bugünde hem TC rejiminin hemde Kürdistan'da burjuva sınıfla iç içedirler. TC rejiminin ve kapitalist sömürü düzeninin savunucularıdır. Ayrıca politikleşmiş din olarak Refah partisi ve diğer dini akımlar, ulus yerine sözde ümmeti öne çıkarırken, aynı zamanda da Türk şovenizminin örtülü savunucularıdır. Faşist ırkçı MHP'nin açıkça yaptığını; Refah Partisi ümmetçi kimliğin arkasına gizlenerek yapmaktadır.

KKP bu tepstitten hareketle dünden daha net bir tutumla, emperyalizme, TC rejimine ve kapitalizme karşı mücadele dini gericiliğe karşı mücadeleyide içermek gerektiğine inanıyor. Ve dini gericiliğe karşı mücadele etmeden, Kuzey Kürdistan'da gerçek bir aydınlanma yaratılamaz diyor. Bu inançla, Kürdistan komünistlerini ve devrimci aydınlarını dini gericiliğe karşı mücadelede KKP'ye omuz vermeye çağırıyoruz.

4-KKP'nin Kuzey Kürdistan'lı partilerden bir diğer farklılığı, demokratik-merkezietçi örgüt işleyişidir. Evrensel gerçekliği olan bu ilkeye KKP kendi yaşam mücadele deneylerinden hareketle özgün değerler katmış ve zenginleştirmişlerdir. KKP tüzüğünde parti üyesinin görevleri yanı sıra

hakları belirlenmiştir. Tüm partilerin tüzüğünde parti üyesinin görevleri (merkeziyetçilik) belirtilir-ken, parti üyesinin haklarında (demokrasi yönüne) yer verene pek az raslanır. Parti üyelerinin hakları KKP tüzüğünde şöyle sıralanır:

"f) Parti yaşamında, seçme ve seçilme hakkına sahip olmak.

g) Her kademede partiye yoldaşı resmi parti platformlarında eleştirebilmek. Kendisiyle ilgili eylem ya da davranışın tartışıldığı resmi parti toplantılarında savunma hakkına sahip olmak.

h) Her parti üyesi veya parti ile ilişkide bulunan herkes, yazılı görüşlerini ve önerilerini Merkez Komitesine, Genel Sekreter'e veya parti genel Kongresi'ne olduğu gibi ulaştırmasını isteme hakkına sahiptir."

Bir başka açıdan demokratik merkeziyetçiliğin demokrasi yanı şöyle belirlenir:

"Partide çoğunluğun yanı sıra azınlığın var olması da partili yaşamın bir parçasıdır. Azınlığın çoğunluk olma hakkı vardır." deniliyor ve devamlı şunlar belirtiliyor:

"Parti sorunlarının bütün organ ve üyelerle serbest tartışılması sınırlandırılmaz. Parti görüşleri ve kararlarını tartışma ve eleştirme özgürlüğü; Parti Programının, Kongre ve Merkez Komitesi kararlarının günlük uygulamasının ve partide eylem birliğinin sekteye uğratılmaması ile sınırlıdır" (KKP Tüzüğü)

Yukarıda parti tüzüğünden örgüt içi demokrasi ile ilgili maddeleri aktardık. İşleyişin merkezi yanı üzerinde burada durmuyoruz. Çünkü, işleyişin merkezi yanı herkeste var ve üstelik dikte edici kurallarla birlikte yürürlükte. Biz burada örgüt içi işleyişinde pekte işletilmeyen demokrasi yanı üzerinde durduk. Kürdistan hatta Türkiye devrimci hareketi demokratik-merkeziyetçi örgüt işleyişinde hiçte olumlu bir sınav vermemiştir. KKP, Kürdistan devrimci hareketi içerisinde bu açıdan yeni bir yaklaşımı temsil etmektedir. Fakat zorlanmaktadır. Genel olarak demokratik geleneklerin zayıf olduğu doğu toplumlarında ve özel olarak ülkemizin koşullarında örgüt içerisinde demokrasi ile merkeziyetçiliği paralel işletmede KKP sorunlarla yüzyüze gelmektedir. Ama bunlara rağmen, KKP demokratik-merkeziyetçi işleyişte ısrarlı davranacaktır.

KKP'nin demokratik-merkeziyetçi işleyişte ısrarlı ve istekli davranabilmesini sağlam dayanaklara oturtmalıyız. Bu dayanakların başında toplumda demokratik gelenekleri en fazla barındıran işçi sınıfının içerisinde sağlam örgütlenmek geliyor. Parti işçi sınıfı ile bütünleştiği oranda, partide demokratik-merkeziyetçiliğin zemini nesnel olarak daha güçlü olur.

5- KKP, halkın devrimci değişime hazırlanmasında devrimci kültür ile sanatın rolüne önem vermektedir. İlerici kültür ve sanat bir toplumu ne kadar derinlemesine etkisi altına alabilmiş ise, o toplum o oranda devrimci değişime hazır demektir. Ve yine o oranda siyasal parti söz konusu toplumu devrimci hazırlamada elverişli iklimi sahip olur. Tersinde de bir toplum kültür-sanat yönünde çoraksa, devrimci partinin siyasal faaliyeti ne kadar yoğun olursa olsun toplum devrimci değişim yönünde ağır yol alacaktır.

Bu belirlemeden hareketle KKP, devrimci kültür-sanatın üreticisi ve taşıyıcısı olan aydınlarımızın özgürce üretimini savunmuştur. Kültür-sanatın devletli olmasına karşı çıkmıştır. Aydınlarımız bugün partinin yarın ulusal devletin resmi görüşleriyle ters düşerim kaygısını taşımadan özgürce araştırma üretim yapabilmelidirler yaklaşımını savunmuştur. Aydınlarımız özgürce üretim yapabilmelidirler. Gerekliğinde bugün partiyi yarın devleti (devletlerini) özgürce eleştirebilmelidirler. Aydınlar özgürce üretim yapabilmelidirler, ama elbette aydınlarımızın ürettiği (üreteceği) her şey doğrudur ve biz politikacılar kabul edeceğimiz anlamına gelmez. Bizlerde aydınlarımızın üretimlerinden, doğruya doğru, yanlışla yanlış deme özgürlüğüne sahibiz.

KKP bu alanda da tutarlı davranmıştır. TC rejminin başta aydınlar olmak üzere topluma dayattığı resmi ideolojiye karşı mücadele ederken ve aydınlarımızı bu resmi ideolojiye karşı kavgaya çağırırken; yarın kurulacak kendi ulusal devletinde bugünden resmi ideoloji dayatmasının tehlikesine parmak basmıştır. Özetle KKP, yarın kendi ulusal devletinde de resmi ideolojiye karşı hayır diyor ve bugünden buy veyen bu tür yaklaşımlara karşı mücadele ediyor.

6- KKP enternasyonal bir partidir. Artık dünya komünist hareketinin Kürdistan'daki parçasını temsil ediyor. Kürdistan tarihinde ilk kez doğrudan ülkemizin (Kürdistan'ın) adını taşıyan bir komünist partisi ülkesinin ve halkının sorunlarını kardeş komünist partilere taşımıştır. Bu parti KKP'dir. KKP birleşik yapıdan ayrılıp, bağımsız bir parti olarak siyasal yaşama adım attığı 1991

yıldan bu yana, dünya komünist hareketiyle ilişkilerde ciddi bir yol almıştır. Önemlisi 1994 Hazi-
ranında Kürt sorununun işçi-emekçi inisiyatifinde çözüm için komünist kanal yaratılım, çağırısı
doğrultusunda önemli adımları atmıştır.KKP, Kürt sorununu dünya komünist hareketine taşımış ve
üzerinde tutum geliştirmesini sağlamıştır.

Bu alanda halen yolun başında sayılırız. Ancak dünya komünist hareketi ile ilişkilerini geliştire-
bileceğimiz sağlam adımlar atılmıştır. KKP bugün, Avrupa, Asya ve Latin Amerika'da birçok
komünist parti ile sağlam ilişkilere sahiptir. Elbette bu ilişkiler KKP'lilere hem ülkede hemde ulus-
lararası alanda ciddi sorumluluklar yüklemektedir. Artık bir KKP'li bu sorumlukların bilinciyle dav-
ranmalıdır. Artık şu nettir; KKP Kuzey Kürdistan'da işçi sınıfının dünya komünist hareketine açılan
kapısıdır.

KKP dünya komünist hareketiyle ilişkilerde benden başka Kuzey Kürdistan'da kimse yoktur
yaklaşımını savunmadı bugünde savunmayacaktır. Hatta ilişkilerde bulunduğumuz komünist partilere
Kuzey Kürdistan'lı diğer devrimci akımlarla da ilişki geliştirmelerini önermişizdir. Ama bir gerçeğin
altını burada çizmemiz gerekiyor, Kuzey Kürdistan'da yıllar öncesinde kurulmuş ve yurtdışında faa-
liyet sürdüren parti ve örgütlerin hiç birisi, dünya komünist hareketi ile ilişkiye girmeyi hedefleme-
mişlerdir. Uluslararası alanda komünist hareketle bütünleşmeyi politik bir görev olarak önlerine
koymamışlardır. Bunun nedeni gayet açıktır; söz konusu parti ve örgütler ideolojik politik ve örgütsel
değerler bakımından komünist nitelikte değildir. Örneğin, zaman zaman teorik söylem de sosya-
lizm savunusunu dile getiren ve komünist olduklarını iddia eden örgütler yıllardır Avrupa'da ve Or-
tadoğu'da konumlandıkları halde, komünist partiler ile kalıcı enternasyonal ilişkiler geliştirmeye yö-
nelmemişler. Ne yapıp yapmayacakları ayrı bir tartışma konusudur., bu yönde politik bir yönelişe
sahip değillerdir.

KKP, dünya komünist hareketiyle enternasyonal ilişkilerde kısa bir sürede ciddi bir hamle
gerçekleştirdi. KKP'nin bir grubun partisi olmaktan çıkıp ülkenin (Kuzey Kürdistan'ın), komünist
partisi olmada enternasyonal ilişkilerin büyük önemi vardır. Enternasyonal faaliyet, bir yandan
KKP'nin yükünü ağırlaştırmakta, diğer yandan da KKP'ye güç katmaktadır.

Sonuç olarak; Kuzey Kürdistan'da tek ve güçlü bir komünist partisini yaratma mücadelesini
veren herkesin bu hedefte KKP seçeneğini ciddi irdelemesini öneriyoruz. KKP'liler KKP'yi ülkenin
komünist partisi haline getirmede kararlılardır. Kırsca bir süre önce yapılan KKP I. Genel Konferansı
bu kararlılığı bir dizi politik ve örgütsel kararla somutlaştırmıştır.

ULUSAL ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNİN GENEL POLİTİK ÇIKARLARI VE KKP

Yukarıda KKP'nin Kürdistan'lı diğer partilerden belli başlı farklılıkları üzerinde durduk. Bu
farklılıklar, aynı zamanda bir komünist partisini komünist yapan temel öğelerdir. Bu öğeler
KKP'nin bir boyutunu oluşturuyor.

KKP'nin Kürdistan sol siyasal yelpazesinde bir başka boyutu vardır. Şöyle ki, ulusal
özgürlük kavgasının genel politik çıkarlarından hareketle, diğer parti ile örgütlerle birlikte davran-
maya hep özel önem vermiştir. Ulusal cephe, ulusal meclis ve kültürel kurumların yaratılmasında,
güncel eylem birliklerinden olsun hep ortak paydalar oluşturmaya yönelmiştir. Mevcut olan ortak
paydaları ise kurtmaya özen göstermiştir.

Gerek ulusal kurumların yaratılmasında, gerekse eylem birliklerinde KKP "İllada benim he-
deflerim" türünden bir darlığa düşmemiştir. Örneğin ulusal cephe çalışmaları sürecinde program
üzerindeki tartışmalarda anti-emperyalist, anti-tekelci ve laiklik ilkelerinin yer almasını KKP tem-
silcisi ısrarla savunmamıştır. KKP cephe oluşturması çalışmalarında sergilediği sorumlu politik tavrı
sürgündeki Kürt parlamentosu başta olmak üzere diğer politik sorunlarda da izlemiştir. Yine bu
sorumlu tutumun en yakın örneği 24 Aralık 1995 genel erken seçimlerinde sergiledi. Bundan böylede
KKP, bu sorumlu tutumunu sürdürmektedir.

KKP olarak ulusal devlete giden yolda ulusal kurumların yaratılmasında siyasal partilerimizin
ve aydınlarımızın birliktir tutumunu başa almaları gerektiğine inanıyoruz. Kürtlerin bugün ulusal ku-
rumların yarın ulusal devletin yaratılmasında birlik halinde davranmazlarsa, başkaları Kürtler adına

Kürtleri birleştiremezler. Örneğin, Güney Kürdistan'da Federal Kürt devleti sorununda, yaşanan trajedi, partilere, örgütlere özgü kurumlardan ulusal devlet çatısı altında merkezi kurumlara doğru adım atamama trajedisidir. Sonuçta M.Barzani ve C. Talabani ikisinden biri ikinci adam olmayı kabullemiyor. Ve böylece başka taktiklerle birlikte yerelden merkezi ulusal devlete doğru adım atılmıyor.

Kısacası ulusal özgürlük mücadelesinde de birleştirici misyon üstlenecek olan güçlü bir KKP'yi büyük görevler, sorumluluklar bekliyor.

KKP I. KONFERANSININ HEDEFİ; YENİ BİR ATILIMI GERÇEKLEŞTİRMEK

İ.ROJ

Partinin birikmiş ideolojik, politik ve örgütsel sorunları, genel iradeyi temsil eden bir üst kolektive ile çözümlenebilir. Bu üst kolektif irade, parti kongresidir. KKP IV. Genel Kongre'sini gerçekleştirmesi tüzüksel olarak kendisini dayatmıştır. Ancak, Kongre yerine genel Konferansı gerçekleştirdi. Çünkü, Kongre'nin gündeminde politik ve örgütsel sorunların yanı sıra, program değişikliğide bulunuyor. Parti yapımız ise, halihazırda, ideolojik kuramsal bakımdan parti programını değiştirip yeniden şekillendirmeye hazır değildir. süren ideolojik üretim ve tartışma yeterince olgunlaşmamıştır. Yalnızca bu temel nedenle IV. Genel Kongre yerine, birinci Genel Konferans gerçekleştirildi.

Parti tüzüğü gereğince Konferans, Kongre'nin onayladığı program ve aldığı kararların sınırlarını aşamaz. Ve programa ön gelen ideolojik kuramsal sorunları değiştirme yetkisine tüzüksel olarak Konferans sahip değildir. Bu nedenle Konferansın gündemini, partinin birikmiş politik ve örgütsel sorunları oluşturur. KKP I. Genel Konferansı bu perspektifle toplandı ve başarıyla sonuçlandı.

KKP - MK'nin sunduğu politik rapor üzerindeki tartışmalarla; Konferans bir yandan III. Kongre'den bu yana sürdürülen politik ve örgütsel faaliyeti sorguladı. Konferans delegasyonu "partide eleştirininin girmedığı hiç bir yer yoktur" bilinciyle, tüm parti yapısı ve mücadelesi eleştirel bir yaklaşımla irdelendi. Diğer yandan; geleceğe yönelik tezler ve kararlar üretildi. Konferans partiyi dördüncü Kongre'ye taşıyacak 20'yi aşkın politik ve örgütsel karar aldı.

Konferansın karar ve yönelişinin daha iyi kavraya bilmek için, üçüncü Kongre'nin temel çizgileriyle partinin önüne koyduğu görevlerin üzerinde kısacada olsa durmak gerekiyor. 1991 yılının başında KKP'nin durumu ve üçüncü Kongre'nin partiye yüklediği temel görevler nelerdi ?

KKP, 1990 sonu ve 1991 yılı başlarında bir yandan 1986 polis darbesinin yıkıcı etkisinden halen tamamen sıyrılmamıştır. Dolayısıyla partinin örgütsel yapısı zayıftır. Kadro yapısı önemli ölçüde deşifre olmuştur. Kitle dayanakları daralmıştır. Ayrıca reel sosyalizmin yıkılışının estirdiği olumsuz rüzgârlar parti yapısını ve kitle ilişkilerini olumsuz etkilemiştir. Bu koşullarda toplanan 3. Genel Kongre aldığı tarihi bir kararla, TKEP-KKP birleşik parti yapısına son vermiş. Ve böylece KKP bağımsız bir parti olarak siyasal yaşama adım atmıştır.

III. Kongre sonrası KKP yönünde her bakımdan zorlu bir süreç başlamıştır. Öncelikle K. Kürdistan ve Türkiye halkları ile devrimci, ilerici kamuoyu içerisinde açık, meşru bir siyasal kimlik edinme mücadelesini vermiştir. Yasadışı parti ve meşru-açık mücadele taktiği ile TC rejimine ve sermayeye karşı kavgada yerini almıştır. Ve bu alanda küçümsenmeyecek bir yol katetmiştir. K.Kürdistan mücadele tarihinde, sosyalist yayına somut bir içerik kazandırmıştır.

KKP kısa sürede bağımsız bir parti olarak devrimci siyasal yelpaze içinde yerini almıştır. Daha da önemlisi KKP, ideolojik-kuramsal, politik ve örgütsel olarak, siyasal yelpazede komünist parti misyonunu üstlenmiştir. Ülkede ve yurtdışında güç ve eylem birlikleri, cephe ve ulusal meclis.. gibi ulusal kurumların yaratılmasında aktif yer almaktadır.

KKP kısa denilebilecek bir sürede yurtdışında (Avrupa'da) da politik ve örgütsel güç olarak yerini aldı. Bu alanda da aşılması gereken kimi sorunlar ve zaaflar bulunuyor. Ancak sorunları aşabilecek parti iradesi (örgütlü gücü) yaratılmıştır. KKP, K. Kürdistan'ın politik bir gücü olarak, artık

yurtdışında da sesiği duyurabilecek bir konuma ulaşmıştır. KKP, bağımsız parti sürecine adım atmayayla birlikte, dünya komünist hareketi ile enternasyonal ilişkilerin gelişmesine yöneldi. Ve kısa sürede bu alanda da yol aldı. Özellikle Merkez komitesinin 1994'de dünya komünist ve işçi partilerine çağırısı doğrultusundaki faaliyetle bu alanda ciddi adımlar atıldı. Elbet, dünya komünist hareketi ile ilişkilerde aşılması gereken bir çok güçlük ve başarılması gereken hacimli görevler önümüzde duruyor. Ancak KKP dünya komünist hareketi ile ilişkilerinde, üzerinde yürüyebileceği, atılan adımları derinleştirileceği zemini yaratmıştır. Daha ileri hedeflere ulaşabilmek için, önümüz açıktır.

KKP, devrimci sanat ve kültüre ve aydın hareketine yeni bir tarzda yaklaşımın öncüsü oldu. Aydınlarımız özgürce araştırma ve üretim yapmalarının savunucusu oldu. KKP aydınların, her alandaki, üretim faaliyetlerinin parti yada yarı devletnin resmi görüşüne terstir gerekçesiyle engellenmesi gerektiğini savundu, savunuyor.

Ve önemlisi KKP, örgüt saflarında demokratik merkeziyetçi ilkeyi yaşama geçiren parti oldu. Parti bünyesinde, ideolojik alanda özgürce araştırma, irdeleme ve tartışma; politik alanda ise parti kararları doğrultusunda eylem birliğini hayata geçirdi.

KKP, III. Kongre sonrasında yukarıda belirttiğimiz (ve belirtmediğimiz) atılan adımlarla, yaratılan değerlerle, ciddi bir atılımı gerçekleştirdi. Ancak katedilen mesafe ile yaratılan olumlu değerler beraberinde çözülmesi gereken bir dizi politik ve örgütsel sorunda açığa vurmuştu. Öyle ki bu sorunları aşacak yönelişler saptanmadan, partiyi yeni bir atılıma hazırlamak olanaksızdı. İşte parti Konferansı bunu başardı. Partiyi yeni bir atılıma hazırlayacak yönelişler, kararlar belirledi. Konferansın K. Kürdistan topraklarında gerçekleşmiş olması partide yeni bir atılım için, kadrolara moral, heyecan ve güç verdi. Kuzey Kürdistan'da komünist aydınlanmada KKP'nin görev ve sorumluklarının altını çizdi, yeni hedefler belirledi.

Öncelikle K. Kürdistan'da komünist hareketle işçi hareketinin bağının güçlendirilmesi hedefinin, önümüzdeki siyasal süreçte partinin temel politik çizgisi olarak saptadı. Ve tüm sendikalar içerisinde, muhalefet hareketi olarak, devrimci işçi hareketinin yaratılması yönünde, bugünden ilk somut adımları atıldı.

Konferans fırtına öncesi sessizliği yaşayan K. Kürdistan kentlerinde, devrimci işçi hareketi eylemliliği temelinde yeni Serhêdan'ların yaratılması sürecinde KKP'nin mücadele perspektifi belirlendi. Kitle eylemlerinin esas olarak kentlerde boy vereceğini ve kentli çizgiler taşıyacağını saptadı. Kentlerdeki, siyasal, ekonomik, sosyal, kültürel çelişkilerden beslenerek gelişecek olan yeni kitle direnişlerinin yaratılması ve yönlendirilmesi amacıyla, kentlerdeki kitleler içerisinde çalışma öncelikli hedef olarak saptandı.

Konferans, kısmen yaratılan ve derinleştirilmesi hedeflenen yeni kitle örtüsü içerisinde yasa-yasadışı parti yapısını derinleştirilmesini, öncelikli örgütsel görev olarak partinin önüne koydu. Konferans sonrasında bu yönde ilk ciddi adımlar atıldı. Konferans başta kitle örgütleri olmak üzere her alanda örgütlü mücadelenin sürdürülmesini temel hedef olarak belirledi.

Konferans: Kürt sorununun işçi-emekçi inisiyatifinde çözümü için, MK'nın 1994'de dünya komünist hareketine yaptığı çağrı doğrultusunda atılan adımların derinleştirilmesi ve enternasyonal ilişkilerin güçlendirilmesi amacıyla yeni yönelişler belirledi. Konferans, başta yurtdışı parti örgütü olmak üzere tüm kadro yapısı ile KKP enternasyonal bir partidir. Ve dünya komünist hareketinin Kuzey Kürdistan'daki militan parçasıdır bilinciyle donanmaya ve yeni bir atılımı gerçekleştirmeye çağırıldı...vb.

KKP I. Genel Konferans belgeleri yakın bir sürede kitap halinde basılmış olarak parti yapısına ve devrimci kamuoyuna ulaştırılacaktır. Tüm parti organları, tekil üyeler ve sempatizan çevre, Konferansa sunulan MK politik raporunu ve Konferans kararlarını, okumalı ve önemlisi üzerinde örgütlü bir tartışma sürdürülmelidir. Konferans belgeleri üzerinde örgütlü ve eleştirel bir yaklaşımla tartışma sürdürülmeden, canlı politik yaşamla bağ kurulamaz. Dolayısıyla, konferans belgelerini öncelikle okumalıyız, üzerinde tartışmalıyız, özgülümüzde yaşama geçirecek sonuçlar çıkarmalıyız. Ve tüm gücümüz ile pratik eyleme geçirmeliyiz. Güçlü bir KKP'yi yaratmak yolunda, yeni bir atılımı gerçekleştirmeliyiz.

GENEL ÇİZGİLERLE KÜRT SOLU VE BİRLİK SORUNLARI

M. BERFİN

1960'lı yıllarda, Türkiye'deki genel devrimci siyasal canlanmaya paralel olarak, Kuzey Kürdistan'da da ulusal uyanışta yeniden canlanma sürecine girildi. Bu yeniden dirilişte hem uluslararası gelişmelerin hem de bu yıllarda Güney Kürdistan'da sıcak çatışmalarla süren ulusal özgürlük mücadelesinin etkileri olmuştur.

Bu yıllarda kurulan Türkiye İşçi Partisi (TİP) Türkiye'de olduğu gibi Kürdistan'da da örgütlenmişti. TİP o yıllarda gerçekleştirdiği "Doğu mitingleri" ile yığın mücadelesine siyasal boyut kazandırma çabasıydı. Aynı yıllarda ulusal uyanışın odaklandığı siyasal nitelikli kütle örgütü olarak da Doğu Devrimci Kültür Ocakları (DDKO) kurulmuştu. DDKO ulusal uyanışta belli bir işlev üstlendi. Yine bu yıllarda Mustafa Barzani'nin yönlendiriciliğinde, Türkiye Kürdistan'ı Demokrat Partisi (T-KDP) kuruldu, fakat siyasal mücadelede pek bir varlık gösteremedi. Kuzey Kürdistan'da kapitalizme özgü sınıfların az-çok oluştuğu bu yıllarda T-KDP Kürt devrimci aydınlarını saflarında birleştiremedi. Kürt devrimci aydınlarının bir kısmı TİP'nin saflarında yer almaktaydılar. 1960'lı yıllarda, Kürt solu (sınırlı bir gücü bulunan T-KDP'ni saymazsak) halihazırda Türkiye devrimci hareketinden bağımsız politik çizgisini ve örgütlenmesini yaratmamıştı. İdeolojik, politik ve örgütsel olarak 60'lı yıllar Kürt solu için arayış yıllarıdır.

Genel olarak Türkiye solu, bu yıllarda, Kürtleri ulusal olarak değil azınlık şeklinde değerlendirdiyordu. Olguyu Kürt/Kürdistan sorunu olarak değil "Doğu" sorunu şeklinde adlandıyordu. Kürt halkının kendi ulusal kaderini tayın hakkı ilkesel olarak savunulmuyordu. En ilerisi Kürtlere bazı kültürel hakların verilmesini savunmaktaydı. Kısacası Türkiye solu bu yıllarda Kemalizmin ve Türk şovenizminin etkisi altında Kürt sorununa bakmaktaydı.

Kürt solu esas 70'li yıllarda şekillendi, geniş yığınlarla kucaklaştı ve kitleselleşti. Bu yıllarda Türkiye devrimci hareketinden bağımsız örgütlendi. Ancak her bir parti/örgüt az-çok Türkiye devrimci hareketinden etkilenmişti; tersinden de, Türkiye devrimci hareketinden bazı parti ve örgütler, bu yıllarda Kürt sorununa yaklaşımda Kemalizmin ve şovenizmin etkisini kurdular. Kürt halkının ayrılıp bağımsız devlet kurma hakkı da dahil kendi kaderini tayın hakkını savundular.

Sosyalizmin başarıları, Sosyalist Sistemin ulusal kurtuluş hareketlerine sağladığı destek ve özel olarak da Vietnam zaferinin Dünya çapındaki coşkusu... gibi gelişmeler Kuzey Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi üzerinde de etkili oldu. Parti ve örgütlerin çoğu ideolojik olarak Marksizm-Leninizmin genel bir etkisi altındaydılar. İdeolojik bakımdan şu belirleme en genel anlamıyla bu yıllardaki Kuzey Kürdistan sol'unu ifade eder: Marksizm-Leninizm'den etkilenmiş sol ulusalcı akımlar, öyleki bu ideolojik yapılanma dünden bugüne fazla bir değişime uğramadan devam etti.

Başlangıçta, ideolojik söylemde Marksizm-Leninizm vurgusu daha belirgin iken, 1990'lı yıllarda bu vurgu giderek zayıfladı. Hatta kimileri tamamıyla Marksizm-Leninizm'den koştuklarını ilan ettiler.

Örgütsel bakımdan ise halkçı, devrimci-demokratik nitelikli hep baskın özelliği oluşturdular. Kürdistan Komünist Partisi (KKP)'nin dışındaki Kürt solunda işçi sınıfı ve ağırlıklı olarak mevsimlik tarım işçilerinden oluşan yoksul köylülüğü esas alan sınıf örgütlenmesine yönelme gerçekleşmedi. Çünkü, sınıf mücadelesi ve sınıfın örgütlenmesini esas alan bir örgütlenme anlayışına sahip değillerdi. İşçi sınıfından "yurtsever ulusal burjuvazi"ye varana kadar geniş ulusal güçlerin aynı parti yapısı içerisinde örgütlenmeleri hedefleniyordu. Bölgesine bir örgüt yapısı, halkçı ulusal demokratik bir nitelikten ileri gidemezdi, gidemedi de. PKK, PSK gibi örgüt ve partiler bu niteliktedir. Örneğin bir Alman TV kanalı (ARD) Abdullah Öcalan ile bir röportaj yapıyor. Röportajda ARD'nin "şimdi Marksist-Leninist çizgiden vazgeçilecek mi?" sorusuna A. Öcalan şu yanıtı veriyor: "Anladığınızı gibi PKK ne marksist-leninist olmuştur ne de marksist-leninist çizgiden vazgeçmiştir... Hiç bir zaman alışageldiği gibi Marksist-Leninist formüller temelinde gelişen bir hareket olmamıştır. Çıkışı da, gelişimi de ve şimdiki halide böyledir. Etkilenme olmuştur... İnsanı ilgilendiren diğer tüm düşüncelerden etkilendiğimiz kadar etkilendik" (Özgür Halk dergisi Haziran 1995 syf. 28) A.Öcalan'ın söylediklerinin anlamı oldukça açıktır. Yani, PKK dün Marksist-Leninist parti değildi ki, bugün Marksizm-Leninizmden vazgeçsin! PKK Marksizm-Leninizmden yalnız etkilenmiştir. Üstelik "diğer tüm düşüncelerden etkilendiğimiz kadar etkilendik" diyor Öcalan. Bu değerlendirme Kürdis-

Denge Kurdistan

tan'lı bir çok örgüt içinde geçerlidir. Diğer tüm düşünceler nelerdir? Din mi, Milliyetçilik mi, Burjuva demokratizmi mi? Çağımızda, iki temel düşüncenin (burjuva ideolojisi ve bilimsel sosyalizmin kuramı olan Marksizm-Leninizm ideolojisinin) dışında üçüncü bir ideolojinin bulunmadığını Öcalan'da bilir.

Reel sosyalizmin yıkılmasıyla birlikte komünizim dünya çapında ağır sorunlarla yüz yüze geldi. Daha doğrusu komünizmin felsefi, politik ve örgütsel alanda birikmiş sorunları hızla açığa vurdu. Bu gelişmeler bazı Kürt sol akımlarını ideolojik olarak daha da sağa savurdu. Bunlar için Marksizm-Leninizmden etkilenmek avantaj değil dezavantaj olmuştur.

Bizi esas ilgilendiren, K. Kürdistan devrimci hareketinde halen sosyalist hatta komünist olduklarını iddia edenlerin ulusal özgürlük ve sosyalizm mücadelesine bakışlarıdır. Bu iddiada olanlar, soyut ve genel geçerli ideolojik bazı söylemlerin dışında, sosyalizm uğruna somut bir mücadele içerisinde değillerdir. Sosyalizm uğruna mücadeleyi bugünün değil, geleceğin sorunu olarak algılamaktadırlar. "Önce ulusal kurtuluş" yaklaşımı ile ifade edilen yönelişin pratik, politik mücadeledeki yansımalarını şöyle özetleyebiliriz:

Uluslararası alanda, ulusal bağımsızlık mücadelesine destek veren herkesle ilişki ve ittifaka yönelmek! İçeride "ulusal cephenin saflarını daraltır" gerekçesiyle, burjuvaziye (Kürt burjuvazisine) karşı sınıf mücadelesini geliştirmekten uzak durmak, işçi ve emekçi yığınlar içerisinde günlük faaliyette sosyalizm uğruna propaganda ve mücadeleye yanaşmamak. Yığınları karşımıza alırsak gerekçesiyle dini gericiliğe karşı tutum almamak... Biz inamıyoruz ki, bugünden (ulusal özgürlük uğruna mücadele ile iç içe) sosyalizmi amaçlayan bir propaganda ve ajitasyon faaliyeti sürdürülemez ve emek ile sermaye arasındaki çatışma noktalarında bir taraf olarak davranıp sınıf mücadelesi geliştiremez ise sosyalizm ne bugün ne de yarın Kürdistan'da kurulamaz.

Dünya çapında ulusal kurtuluş hareketleri, emperyalizme karşı, devrimci bir dinamik olmaktan çıktılar. Çünkü, ulusal bağımsızlık mücadeleleri tarihi bir evre olarak artık kapandı. Tarihin gerisine sarkıp halen devam eden çok az sayıdaki halkın (başta halkımızın) ulusal özgürlük mücadelesi bu gerçeği değiştirmiyor. 70'li yılların sonlarına gelindiğinde ezici çoğunluğu ile Asya, Afrika sömürge halkları kendi bağımsız ulusal devletlerini kurdular; ancak çok geçmeden yeni sömürgecilik politikasıyla emperyalizme yeniden bağımlı hale geldiler. Emperyalizmin ve kapitalizmin egemenliğine son verecek olan toplumsal devrim (sosyalizm) Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının tek kurtuluş yoludur.

Halen çözümlenmemiş ulusal hareketlere, mevcut dünya konjoktüründe, emperyalistler sahip çıkıp bölgesel çıkarları doğrultusunda "çözme"ye çalışmaktalar. Güney Kürdistan, Filistin, Güney Afrika bunun en yakın örnekleridir. Elbette emperyalizm söz konusu ulusal hareketlere "sahip" çıkarken sosyalizm ile bağlarını koparmış olmalarını ön koşul olarak dayatıyor.

Dün sosyalist blok'un bir güc dengesi olarak var olduğu koşullarda salt ulusal kurtuluş uğruna mücadele eden bir çok ulusal hareket, anti-emperyalist tutumunu koruyabiliyordu. Fakat bugünkü uluslararası koşullarda yalnızca ulusal kurtuluş uğruna mücadele eden partiler/örgütler, özel niyetleri ne olursa olsun, sonuçta emperyalist güçler ile ilişki içerisine girmek ve çözüm arayışlarını emperyalizme taşımak zorunda kalıyorlar.

Uzaktan bakışla, Kuzey Kürdistan, feodal üretim ilişkilerinin hakim olduğu ve sosyal doku bakımından çok geri olan bir ülke olarak algılanıyor. Fakat, yakından bakabilen birisi durumun böyle olmadığını rahatlıkla görebiliyor. Türkiye tekelci kapitalizmi ekonomik yapıda hakimdir. Ve sosyal olarak kapitalizme özgü sınıflar oluşturmuştur. Öyle ki, K. Kürdistan'da sanayi, ticaret, hizmet ve tarım sektöründe bir milyonu aşkın mavi ve beyaz yakalı işçi bulunmaktadır. En az bir o kadar işçi de ekonomik-sosyal nedenler ve zoraki göç sonucunda Türkiye metropollerine yerleşmiştir. Türk burjuvazisinin egemenliğinde ve onunla çıkar ilişkileri içerisinde bulunan Kürt burjuva sınıfı olmuştur. Bu soso-ekonomik gerekçeler nedeniyle yalnızca ulusal kurtuluşu hedefleyen bir çözüm arayışı halkımızın gerçek kurtuluşunu sağlayamaz. Ve önemlisi yaşanmış deneylerin de ışığında şunu söylemekteyiz: yalnızca ulusal kurtuluşu amaçlayan talep ve hedefler en geniş işçi ve halk yığınlarını devrim mücadelesinde harekete geçiremez. Bu gerçeklerden hareketle KKP, sosyalizm hedefinden kopuk, yalnızca ulusal özgürlük uğruna mücadeleyi savunmuyor; "önce ulusal kurtuluş" diyerek sosyalizm uğruna mücadeleyi belirsiz bir tarihte erteleyen burjuva demokrat çözümü stratejik olarak red-

dediyor.

1990'lı yıllarda, geçmişe oranla daha net bir tutumla, ulusal özgürlük hedefiyle kopmaz bir bütünlük içerisinde, sosyalizmi (Toplumsal kurtuluşu) savunuyor ve bu uğurda mücadele ediyoruz. Ve stratejik olarak yurtseverliğimiz (ulusal özgürlük mücadelemiz) devrimci sosyalizmi içermelidir; tersinden de sosyalizm uğruna mücadelemiz, devrimci yurtseverliği içermelidir diyoruz. Başka bir ifadeyle TC devletine karşı ulusal kurtuluş kavgasını kapitalizme karşı sosyalizm mücadelesiyle bütünlüklü sürdürmeyi hedefliyoruz.

KKP olarak, 1990'lı yılların başında Kuzey Kürdistan'da sosyalizm üzerinde ısrarlı davranmanın bir nevi, rüzgâra karşı yürümek olduğunun bilinciyle davrandık. Komünist hareketin yüz yüze olduğu ağır sorunları aşacağımıza inandığımızdan sosyalizm uğruna mücadelede ısrarlı davrandık. Bugün suna inanmaktayız: komünizm dünyada ve ülkemizde 2000'li yıllarda daha güçlü ve yenilenmiş olarak, emperyalist kapitalizm karşısına dikilecek ve onu ebedi olarak mezara gömebilecektir. "Elveda proleterya" görüşlerini doğru bulmuyor ve ciddiye almıyoruz. Ücretli işçi kavramı nicelik olarak daralıyor, tersine genişliyor. Kas gücüne dayalı işçiler nicelik olarak azalıyor; ancak beyaz yakalılar (teknikerler bilgisayar, operatörleri...vb.) ücretli işçi kavramını genişletmektedir. İşçi sınıfı nicelik bakımından büyüyor. Ve önemlisi, entellektüel emek proleterleştiğinde işçi sınıfının ekonomik-sosyal yaşamı kolektif eylemle felce uğratabilme gücü nesnel olarak artıyor. Teknolojik gelişmelerin kafa ile kol emeği arasındaki farkları ortadan kaldırarak birleşme sürecine sokması; işçi sınıfını mite-lik bakımdan güçlendiren bir gelişmedir. Sonuç olarak işçi sınıfının son sözünü daha söylemediğine inanıyor ve öyle davranıyoruz.

KOMÜNİST BİRLİK

Komünist birlik yönünde zaman zaman belli gelişmeler oldu. Burada KKP'nin de içerisinde yer aldığı bir gelişme üzerinde duracağız ve birliğe ilişkin yaklaşımlarımızı belirteceğiz.

KKP, KAWA, TS arasında 1994 yılında, komünist birliği amaçlayan "sosyalistlerin birliği platformu" oluşturuldu. Belli tartışmaların arasında üç örgüt olarak bir belgeye imza koydular. Ortak belgede örgütler arası yakınlaşmayı sağlamak ve tabandan gelişen sağlam bir birliğe ulaşabilmek için, her alanda eylem birliğinin gerçekleştirilmesi kararlaştırılmıştı. Ayrıca ideolojik görüş farklılıklarını giderebilmek amacıyla da, ideolojik-teorik tartışmaları içerecek teorik bir yayının ortak çalışması bir diğer öncelik olarak belirlenmişti. Bunlara ek olarak, KAWA ve TS'den yoldaşlar politik içerikli haftalık bir gazete'nin ortak çalışmasını önermiş ve bu önerilerinde ısrarlı davranmışlardı.

KKP, haftalık politik gazete önerisine hayır demişti. Gerekçe olarak, farklı parti ve örgütler arasındaki ideolojik/teorik sorunlar üzerinde tartışabilir ve bu tartışmalar bir teorik yayında sürdürülebilir. Ideolojik sorunlar üzerinde en geniş yığınlara açık tartışmayı örgütleyebilmek için bir an evvel teorik içerikli yayın çıkarılmalıdır, görüşündeydik. Fakat, kadroların/militanların eylemlerini, davranışlarını güncel politikalarla yönlendirmeyi amaçlayan ve önemlisi yığınlara günlük olarak net politik mesajlar taşıması gereken haftalık gazete, farklı siyasi görüşlerin tartışmalarını kaldıramaz, dedik. Politik içerikli haftalık gazetenin ortak çıkarılmasında acele edilmemesi gerektiğini; birlik sorununda az-çok kalıcı adımların atılmasının ardından gündeme getirilmesini önerdik. Önerimizde ısrarlı davrandık. Karşılıklı bu ısrarlar daha sürecin başında birlik çalışmalarını olumsuz etkiledi.

Sosyalistlerin birliği platformu, örgütler arası eylem birliği kararında hayata geçiremedi. Avrupa'da ortak geliştirilen kimi eylemlerin dışında, Özellikle ülkede sözü edilir pratik eylemler geliştirilmedi. Ya da eylemler sürecinde ortak davranılmadı. Ortak teorik yayında çıkartılmadı ve sonuçta platform dağıldı. Neden?

KAWA'dan yoldaşlarımız, ideolojik ayrılıkları ve buradan kaynaklanan farklı politik yaklaşımları göz ardı eden bir tutumla, bir an evvel birliğin gerçekleştirilmesinde ısrarlı davrandılar. Kısa sürecek bir süreçte ortak birlik kongresi önermekteydiler. Öncelikle ortak kongrenin hemen be-
deflenmesi gibi bir öneri KKP açısından bir çok yönden gerçekçi değildi. Ve doğru bulmadık.

Herşey bir yana, KKP kongre ile kurulmuş bir parti. Merkez Komitesinin üzerinde partinin genel iradesini temsil eden bir kongre bulunuyor. Merkez Komitesi birliğe hemen evet dese bile kararını partinin dördüncü kongresine götürmek zorundadır. Birlik sorununda nihayi kararı ancak kongre verebilir. Bu nedenle kongreyi atlayacak yada alelacele bizi hazırlıksız bir kongreye zorlayacak olan erken birliğe yönelmezdik. Teorik/ideolojik sorunlardaki görüş ayrılıklarına rağmen ve

önemlisi bu ayrılıklar üzerinde belli bir tartışma evresini yaşamadan birliğe yönelmek bizim açımızdan doğru olamazdı. Böylesine birliğin belirlenmiş ilk şartı yeni ayrılık olurdu. Ve üstelik birliğe yönelen taraflar, birlik öncesi konumlarından daha geri, birbirinden daha uzak konumlara düşme tehlikesi büyüktü. Geçmişte ayrılıkla sonuçlanan birliğe taraf olanların birbirlerine ağır suçlamalarda bulduklarına şahınsız deneylerle şahit olmuştuk. Daha güncel politik sorunlar üzerinde, ortak politik tutumlar geliştirip-geliştiremeyeceğimiz belli değildi, hemen örgütsel birliğe adım atmak, kör kuyuya taş atmak olurdu. Aramızdaki mevcut olumlu ilişkileri bile geriletebilir kaygısını taşıdık ve dayatılan prematüre (erken doğmuş) birliğe yönelmedik.

Ayrıca KAWA ile TS, Kuzey Kürdistan'da hemen hemen herkese açık birlik yönelişi içerisinde. Neredeyse kendisine devrimciyim (sosyalistim) diyen her örgütle ortak bir partide birleşmek gibi bir prespektife sahiptiler. Kürt ulusu, bağrında karşı çıkarılara sahip sınıfları barındırıyor: politik olarak komünist, sosyal demokrat, liberal ve sol devrimci demokrat akımların varlığında kabul etmek gerekir. Bunları görmezden gelen yönelişler gerçekçi değildir. Ayrıca kendine devrimciyim diyen herkesin yer alabileceği partinin adı sosyalist hatta komünist olsa bile gerçekte nitelik olarak ilerici, yurtsever, halkçı parti niteliğinden ileri gitmez.

KKP ile birlik çalışmaları sona erince KAWA ile TS, başka örgütlerle birlikte beşli birlik platformu oluşturdular. Halihazırda beş örgüt sosyalistlerin birliği çalışmalarını sürdürmektedirler. Dileğimiz bu birliğin olumlu sonuçlanmasıdır.

KKP'nin Kuzey Kürdistan'da komünistlerin birliğine yaklaşımları temel çizgileriyle şöyledir:

KKP, komünistlerin birliğine yönelirken, ayrıntılarına varana kadar, birebir ideolojik birlik aramıyor. Parti bünyesinde komünizme farklı yaklaşımların varlığını kabul ediyor. Başka bir ifadeyle aynı özün farklı versiyonları parti içerisinde olabilir. KKP, Marksizm-Leninizmin evrensel özünü Ortadoğsca savunuyor ve bunu tartışma konusu yapmıyor. Tartışma konusu olan, evrensel özün ülkemizde yeniden üretimi ve yorumudur. İşte burada farklı yaklaşımların parti içerisinde varlığını reddetmek bir yana tersine ilerletici etkisi olacağından gerekliliğine inanmaktadır. Fakat, stratejik olarak burjuva ulusal demokratik devrim savunusunu sürdüren; ideolojik olarak milliyetçiliğin yalnızca Marksizm-Leninizm'den genel bir etkilenmesinden öteye geçmeyen; örgüt yapısı bakımından halklığı aşmayan yapıları komünizm içi olgular olarak değerlendirmiyoruz. Ve "birinden henüz çıkılmayan, ötekine henüz girilmeyen iki din arasında kalmak katlanmaz bir şeydir" denildiği gibi, salt ulusal kurtuluşçu perspektifi henüz aşmamış, sosyalizm uğruna mücadeleyi ise henüz somut bir hedef olarak belirlememiş; ve öyleki, sosyalizme bir gün inanan, on gün kuşku duyan güçlerle komünist birlik gerçekleştirilmez.

KKP, komünist birliğe yönelirken, birliğe taraf olanların sınıfla zayıf yada güçlü bağlarının varlığında ısrar ediyor. Birliğin öznesini az-çok ama mutlaka işçi sınıfı oluşturmaktadır. Böylelikle gerçekleşecek olan komünist birlik, hem işçi sınıfının eylemlerini doğrudan ihtiyaçlarının ürünü olmalıdır. Hem de işçi sınıfının eylemlerine dinamizm katabilmelidir. KKP, kendisini dünya komünist hareketin bir parçası olarak görüyor ve enternasyonal dayanışmayı hedefliyor. Kürdistan komünistlerinin proleterya enternasyonalizmi yönünde net bir tutuma sahip olmaları gerektiğine inanmaktadır.

ULUSAL CEPHE VE SÜRGÜNDEKİ KÜRT PARLEMENTOSU

Kuzeyli Kürt devrimci hareketleri arasında geçmişte kimi cephe çalışmaları oldu. Ancak ilk kez tüm örgüt ve partileri kapsayan Cephe Platformu oluşturuldu. 12 parti ve örgütün yer aldığı cephe platformu, kalıcı ulusal cepheye dönüşmesi yönünde ciddi denilebilecek adımlar attı. Cephe programı ve tüzüğü gibi temel belgeler üzerinde uzun tartışmadan sonra uzlaşma sağlandı. Tamda cephenin kamuoyuna resmi ilanının yapılması beklenirken, kimi nedenle tikandı ve dağıldı. Cephenin dağılmasının nedenlerine ilişkin söylenecek çok şey vardır. Ancak yazının uzayacağı kaygısı ile burada durmayacağız. Başta PKK olmak üzere parti ve örgütler gerçekte cephenin kuruluşunu istemediler. Sonuçta platform kalıcı cepheye dönüşmeden dağıldı. Ve bu gelişme bir istemediler, devrimci partilere yönelik güvensizliği yarattı.

KKP olarak cephe programına ciddi itirazlarımız vardı. Örneğin, anti-emperyalist, anti-tekelci hedeflerin programda yer alması gerektiğini ısrarla dile getirdik. Yine tüzüğe ilişkin benzer

önerilerimiz vardı. Program ve tüzüğe ilişkin muhalefet ettiğimiz noktalarda yazılı şerhimizi sunduk. Ancak bunları cepheden ayrılmanın gerekçeleri yapmadık. Hareketin genel politik çıkarlarını başa alan bir tutumla cephenin kurulması için tüm gücümüzle çaba sarf ettik. Sonuçta bize rağem dağıldı. Yeniden tüm devrimci güçleri kapsayan cephesel çalışmaların başlatılması bir hayli zor ve zaman alacaktır. Zor ve zamanda olsa biz bu yöndeki çabalarımızı sürdürüleceğiz.

Cephe platformunun dağılmasıyla birlikte, devrimci örgütler arasında parlamento, ulusal kongre gibi tartışmalar yoğunlaştı. Bu tartışmalar daha cephe çalışmaları sırasında kimileri tarafından gündeme getirilmişti. Özellikle, PKK hem ulusal parlamento ve ulusal kongrenin yaratılması yönünde çalışmaların başlatılmasını önermekteydi. Biz ulusal cephenin gerçekleştirilmesini başaramayan Kürt devrimci örgütlerinin, cepheden daha ileri bir adım olarak, parlamento yada ulusal kongre gibi olguları oluşturmaya yönelmelerini doğru bulmamıştık. Bunun başarmayacağı inancındaydık. Benzer kaygılarla başka örgütler de cephe atlanarak parlamento, kongre gibi oluşumlara yönelmeyi doğru buluyorlardı.

Sonuçta PKK'nın başlatığı ve içerisinde bazı DEP milletvekilleri, yazarları ve din adamlarının yer aldığı sürgündeki Kürt parlamentosu (SKP) oluştu.

KKP olarak fiili bir durumla yüzyüze kaldık. Parlamento gibi ulusal bir kurumun oluşmasına karşı değildik. Ancak şu anda ve mevcut birleşimi ile oluşmasına karşıyız. Yeni duruma ilişkin yapılan değerlendirmeye sonucunda SKP'nin içerisinde yer almayı kararlaştırdık. Şu anda SKP içerisinde yer alıyoruz, ancak şu yaklaşımlarımızı koruyoruz:

SKP, mevcut birleşimini aşmalı, diğer devrimci partilerin yer almaları için süregelen uğraş vermelidir. SKP Kürdistan'ın diğer parçaları adına davranmamalıdır. Güney, Doğu Kürdistan'daki belli başlı partilerinde yer alacağı bir parlamento yada ulusal kongre Kürdistan'ın tümü adına davranma hakkına sahip olamaz. SKP, adından anlaşılacağı üzere, ülke topraklarından uzak Avrupa merkezli olarak kurulmuştur. Dolayısıyla bu kuruma, Kuzeyli halkımızı uluslararası kuruluşlar nezdinde temsil etme ve destek sağlama, TC'nin uluslararası alanlarında tecritini derinleştirme... gibi görevlerin dışında başka misyonlar yüklenemez.

SENDİKALAR VE DİĞER KİTLE ÖRGÜTLERİYLE İLİŞKİLER

Türkiye ve Kuzey Kürdistan devrimci hareketinin, bugün sendikalar ile ilişkilerinin ne düzeyde olduğunu kavrayabilmek için geçmişe kısaca bakmakta yarar vardır.

1960'lı yıllarda gelişen kitle eylemleri; mücadele araçları olarak yeni sendika, dernek...vb kitle örgütleri yarattı. Sendikal alanda ilerici bir adım olarak, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) kuruldu ve hızla güçlendi. Öğretmenlerin kitle örgütü olarak Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) oluşturuldu. Ayrıca Fikir Kulüpleri Federasyonu (FKF), Devrimci Gençlik Federasyonu (DEV-GENÇ), ve sayısız öğrenci dernekleri kuruldu. Bu kitle örgütleri Kuzey Kürdistan'da belli bir etkinliğe sahiptiler. Kürdistan'da ayrıca Doğu Devrimci Kültür Ocakları (DDKO)'nın kurulduğunu daha önce üzerinde durmuştuk.

İşçi sınıfı ve emekçi yığınlar, yaşamsal ekonomik, sosyal hakları uğruna dinamik bir mücadele içerisindeydiler. Türkiye tarihinde öğrenci hareketi ilk kez bu düzeyde dinamik ve yığınsal bir eylemlik içerisine girmişti. Akademik taleplerinin yanı sıra emperyalizme karşı mücadele, öğrenci hareketinin başlıca hedefleri arasındaydı. 1960'lı yıllarda kitlelerin devrimci çıkarlarını motive eden başlıca unsurları şöyle özetleyebiliriz:

İkinci dünya savaşında zaferle çıkan SSCB ve oluşturulan Sosyalist Blok'un dünya çapında estirdiği sosyalizm rüzgârının işçi ve emekçi yığınları derinden etkilemesi.. Asya ve Afrika'daki sömürge halklarının emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık mücadelelerinin, 1960 yıllarında yoğunlaşması ve peş peşe zaferle sonuçlanmasının yarattığı ilerletici etkiler.. Önce Osmanlı İmparatorluğu'nun despotizmi, sonra gerici, şoven temellerde kurulan TC devletinin ağır baskılarının altında nefes alamaz duruma getirilen halk yığınlarının demokratik hak arayışları... uluslararası gelişmelerin de kamçılıdığı bu hak arayışları; 1960 anayasası'nın da sağladığı kısmi burjuva demokratik ortamda hızla güçlendi. Baskı altındaki işçi ve emekçi yığınların gelişen kitle eylemleri artık bir ihtiyacı,

yakıcı olarak gündeme getirmekteydi. Bu ihtiyaç, siyasal parti örgütlenmesiydi. O yıllarda Türkiye'de ciddi bir varlık olmayan Türkiye Komünist Partisi (TKP). TIP, gelişen yığın eylemlerinde yer alan, bu eylemlere öncülük etmiş kadrolar tarafından kuruldu. Kitlelerin önderleri mücadele içerisinde sendika, dernek.. vb kitle örgütlerinin politik mücadeledeki sınırlılıklarını/yetersizliklerini kavrayarak parti örgütlenmesini bilince çıkardılar. TIP, bu bilinçle kuruldu ve Türkiye'de olduğu gibi Kuzey Kürdistan'da da kitleleşen zemine dayandı. Çünkü TIP'in kuruluşunda ve safalarında 1960'lı yılların Kürt kadroları, aydınları yer almaktaydılar.

1960'lı yılların sendika ve diğer kitle örgütleri ile o dönemin tek devrimci partisi olan TIP arasında ilişkiler güçlüdür ve nettir. TIP sendika ve kitle örgütleri üzerimde yönlendirici bir güce sahipti. Bu gücünü devrimci tarzda kullanıp-kullanmadığı ayrı bir tartışma konusudur.

1960'lı yılların sonlarına doğru TIP, bir çok nedene tıkanmıştı. İşçi sınıfının ve diğer emekçi yığınların gelişen ekonomik, sosyal ve siyasal kavgalarının gerektirdiği politik öncülüğünü yapabilecek bir parti olmadığı açığa vurmuştu. TIP'in içerisindeki farklı ideolojik görüşler giderek netleşmiş ve ayrışmayı kaçınılmaz kılmıştı.

Netleşen ayrışma noktalarını şöyle özetleyebiliriz:

Devrimci zor ve silahlı mücadeleyi savunanlar ve savunmayanlar,

Parti örgütlenmesinin yasal olmasını savunanlara karşı, yasa-dışı temellerde parti örgütlenmesini savunanlar,

Sosyalist devrim tezine karşı, büyük milli demokratik devrimi yada demokratik halk devrimini savunanlar,

Bu belirttiğimiz ayrılıkları da etkileyen, Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısının tahliline ve sınıfların mevzilenmesine, devrim ve iktidar sorunlarına ilişkin görüş ve tahlillerin farklılaşması,

Kemalizmin ve Kürt sorunundaki görüş ayrılıklarının derinleşmesi...

Bu sorunlar temelinde başlayan iç ayrışma giderek derinleşti ve TIP parçalandı. Başlangıçta, THKO, THKP-C, TİKKO.. gibi yasa-dışı ve silahlı mücadeleyi savunan örgütler kuruldu. 12 Mart 1971 askeri darbesinden sonra ise bir dizi yasal ve yasa-dışı yeni parti ve örgüt kuruldu.

1970'li yıllarda komünist ve devrimci hareketin artan iç parçalanmasına rağmen, sendikalar ve kitle örgütleri ile ciddi bağları vardı. Siyasal bölünmüşlüğün kitle örgütlerine de yansımalarının getirdiği olumsuzluğa rağmen devrimci hareket yine de kitle örgütleri üzerinde ciddi bir etkiye sahipti. Çünkü bu yıllar devrimci hareketin kitleleştiği ve kitle örgütleriyle ciddi ilişkiler kurabildiği yıllardır.

1980'li yıllar komünist ve devrimci örgütler için, faşist diktatörlüğe karşı kendilerini savunma yılları oldu. Yoğunlaşan faşist saldırılar karşısında örgütsel yapılarını korumayı aşan bir gelişme gerçekleştiremediler. Hatta bir çok parti ve örgüt dağılma noktasına kadar varan ağır darbeler almaktan kurtulamadı. Kitlelerle ve kitle örgütleriyle bağları bir hayli zayıfladı. 1990'lı yılların başında komünist hareket, 12 Eylül 1980 darbesinin yıkıcı etkilerinden yeni yeni sıyrıldığı bir süreçte: SSCB ve sosyalist sistemin yıkılmasıyla bir başka cepheden ağır sorunlarla yüz yüze kaldı.

Şimdi içerisinden geçtiğimiz süreçte: komünist hareket ile işçi sınıfı mücadelesi arasında ciddi bir kopukluk yaşanıyor. Komünistlerin devrimci akımların mücadelesiyle, işçi sınıfının ekonomik, sosyal ve demokratik haklar uğruna mücadelesi ayrı kanallardan sürüyor. Komünist ve diğer devrimci hareketler, beyaz yakalı işçilerin (memurların) sendikal faaliyetlerinin dışında, sendikalar üzerinde sözü edilir bir etkiye sahip değildir. Komünist ve diğer devrimci akımların işçileri safalarına ısrarlı çağruları yanıtsız kalmaktadır. Ve komünistlerin devrimcilerin, işçi sınıfının diğer emekçi yığınlarının dinamizmlerine dayanarak ayakta durmak ve önemlisi yığın mücadelesini geliştirip, güçlendirmek gibi devrimci bir işlevi üstlenmiyorlar. Halen iradi olarak ayakta kalabilme savaşını vermekteler. Öyle ki komünizm adına davrandığını idda eden kimi örgütler, yığınların sınıf mücadelesinin bir aracı olmaktan çok birer amaç haline geldiler. Bu halleriyle birer kast haline dönüşmekte-ler.

Komünist hareketin temel sorunları değişen koşullarda, Maksizm-Leninizmin ışığında kendini köklü yeniden üretebilmektir. Toplumun ve işçi sınıfının sorunlarını/ihtiyaçlarını kucaklayan, çözümler üretebilmektir. Bu üretimden alacağı güçle 1960'lı yıllarda kitle mücadelesi (kitle örgütleri) ile

siyasal parti arasında kurulan ilişkilerin, günümüz koşullarında yeni araçlarla, yeni yaklaşımlarla kurulabilecektir. Peki ama nasıl? Bu konu başlı başına bir yazı konusudur.

DEMOKRASİ VE EMEK CEPHESİNE OMUZ VERELİM

Kürt halkına karşı sürdürülen kirli savaş, TC rejimini tam bir çıkmaza sürükledi. Hükümeti, parlamentosu, siyasi partileri, akademik kurumlarıyla şovenizm ve savaş batağına saplanan rejim karanlık güçlerin tam hakimiyeti altında iyice çürüdü, tıkanı ve halkımızın başına işkence, kan, zulüm ve soygunla bela haline geldi.

Rejimin ekonomik, siyasi, toplumsal, ahlaki genel krizi son derece şiddetlenmiş, derinleşmiştir. Talan, yağma, yolsuzluk, soygun, savaş, zulüm ve katliam politikaları Kürt halkını olduğu kadar Türk halkını da uçurumun eşiğine getirmiştir. Rejim kendi siyasetlerinin adeta tutsağı haline gelmiş iyice kirlenmiştir.

TC rejimi, tüm baskı ve katliamlarına rağmen gelişen özgürlük ve sosyalizm mücadelesi karşısında gittikçe daha fazla ırkçılık, şovenizme ve siyasi gericiliğe sarılmıştır. TC rejimin esas bileşeni durumunda olan şovenizm ve gericilik son sınırına tırmanmıştır. DYP ile CHP'yi son 4 yıldır koalisyon hükümetinde birlikte yer almaya zorlayan ve faşist MHP'yi bu koalisyonun fülü ortağı haline getiren esas zemin budur. Halkımıza karşı olduğu kadar Türkiye işçi ve emekçi halkının gereksinmelerine ve çıkarlarına karşı da oluşturulan bu şer cephesi koalisyonu ve sözde muhalefet eder görünüp gerçekte bu politikaların payandası olan diğer burjuva partilerinin izledikleri siyasetler Türkiye ve Kürdistan'ı, içine düşürdüğü tüm temel sorunlara içinden çıkılmaz hale getirmiştir. Son bir kaç yıl içinde defalarca hükümet krizleri de yaşanmıştır, her defasında yeni bir hükümetle aşılacak istenen krizi atlamak mümkün olmamıştır. Bu, tesadüf değildir. Burjuva siyaseti yozlaşmış ve kirlenmiştir; toplumun hiçbir temel sorununa çözüm getiremez. Ekonomik ve sosyal sorunlar ağırlaşmıştır. Öyleki 1996 yılı bütçesinin üçte biri yalnızca iç borç faizlerini ancak karşılayabilecektir. İç ve dış borçlar hızla büyüyor; enflasyon düşürülemiyor, tersine daha da yükseliyor.

Kirli savaş Türkiye bütçesinin önemli bir bölümünü giderek artan bir oranda yutuyor. İşsizlik salgını hastalık gibi toplumu sarıyor, ürktücü boyutlara ulaşıyor. Sağlık, eğitim kurumları giderek çürüyor. Umutsuzluk, çaresizlik, çökkünlük içinde bulunan kitle arasında boş inançları besleyen dini tarikatlar hızla yaygınlaşıyor.

Burjuva siyasetin hiçbir temel soruna çözüm getiremediği günümüz koşullarında bir "çözüm" olarak dini gericilik öne çıkartılıyor. Faşist MHP ve onun eli kanlı militanları hızla güçlendirilmeye çalışılıyor. Kısacası toplum Ortadoğu karanlığına gömülmek isteniliyor.

TC rejimi, Kürt sorununda siyasal çözüme yanaşmıyor. Türkiye işçi ve emekçilerinin, sorumluluk sahibi aydınların, geleceğin emanet edileceği gençliğin, toplumun vazgeçilmez dayanağı kadınların kısacası herkesin yaşamsal çıkarlarına, taleplerine, düşüncelerine ve duygularına sırt çeviriyor. Her defasında siyasal terörü başlıca silah olarak kullanıyor.

Rejim mevcut bunalımı kirli savaş suçlusu generalleri, yargısız infaz şampiyonu polis şerhlerini, (Kürt milletvekillerini yaka paça TBMM'den alıp zindana atan, yazar, sanatçı ve aydınlarla yüzyıllık cezalar kestiren, kural tanımaz, paranoyak, emekliliğiyle birlikte MHP'ye iltihak ederek gerçek yüzünü meydana koyan) DGM savcılarını meclise taşıyarak ve böylelikle kimi demokratik kazanımlarında yokedmeyi hedefleyen bir polis devletini iyice yerleştirerek veya oluşturarak aşmayı hedefliyor. Eğer gücü bir "dur" sesi yükseltilmezse bu siyaset, bunalımı daha da derinleştiricidir. Kürt halkı için daha fazla baskı ve katliam; kardeş Türkiye halkları, işçileri, emekçileri için daha fazla baskı, yoksulluk, zam ve zulüm gerektirecektir.

Tüm burjuva partileri şovenizmin, faşizmin ve dini gericiliğin beslediği bir savaş ve soygun siyasetinin üzerinde yarış halindedirler. Burjuva partileri 1995 Aralık ayı seçimlerini bu yarış üzerinde sürdürecekler. Üç milyon Kürdistan'ın yurtlarından söküldüğü, Kürdistan'da özgür oy kullanımını neredeyse imkansız hale geldiği, yurtdışında yaşayan milyonlarca seçmenin ve 18 yaşındaki gençlerin oy haklarını kullanmalarının fiilen engellendiği bir baskın seçimle sonuca ulaşmak isteyecekler. Seçim propagandalarında halkımıza karşı nasıl "şahin" davrandıklarının nutuklarını ata-

caklar. Bu siyaset temelinde oluşacak olan yeni meclis Kürt sorununa siyasi çözüme yanaşmaya-
caktır. İşçi ve emekçi yığınların ekonomik, demokratik istemlerini yerine getiremeyecektir. Bölgede
dışa karşı saldırgan bir savaş siyaseti izlemeye devam edecektir. Kürt halkı kirli savaş karşısında
yaşamına direniyor: ulusal özgürlük ve sosyalizm mücadelesi gelişip güçleniyor. İşçilerin kitlesel
eylenimleri giderek büyüyor, daha kararlı bir hal alıyor. Aydınların barış, demokrasi ve düşünce özgür-
lüğü uğruna mücadeleleri kitlesel boyut kazanıyor. Kadınların, kayıp yakınlarına, tutsakların,
gençlerin mücadeleleri daha da geliyor. Baskı, sömürü ve kirli savaşa karşı bir bütün olarak to-
plumsal ve ulusal muhalefet güçleniyor.

İşçi ve emekçilerin ve Kürt halkının yaşamsal istemleri bu seçimde Demokrasi-Barış ve
Emek Cephesinin yaratılmasını dayatıyor. Böylesine geniş bir cephenin yaratılmasını öteden beri sa-
vunan partimiz KKP bu yönlü gelişmeleri sevinçle karşılıyor ve yürekten destekliyor. Ve kalcılaşa-
rak, daha geniş güçleri kapsayarak seçim sonrasında da devam etmesini arzuluyor, umut ediyor.

Bu geniş cephe seçimlerle sınırlı olmamalıdır: kendini meclise milletvekili göndermekle
sınırlanamaz. Seçim sonrasında da Türkiye ve Kuzey Kürdistan işçi emekçi halkının devrimci
muhalefetine odağı olarak devam edebilmelidir. KKP'nin çabası bu yönde olacaktır.

İŞÇİLER EMEKÇİLER AYDINLAR GENÇLER KADINLAR İLERİCİLER YURTSEVERLER KOMÜNİSTLER VE DİĞER DEVRİMCİLER

Kirli savaşa son vermek istiyorsanız,

Generallerin, polis şeflerinin, DGM savcılarının meclise taşınarak mevcut polis devletinin
daha da kökleşmesini istemiyorsanız,

TBMM'nin ihraç ettiği DGM'nin cezalandırdığı Kürt halkının vekillerinin, doğruları söyle-
diği, Kürt halkının ve emekçilerin haklı davalarını savunduğu için zindana atılan aydınları meclise
girmelerini ve bu yolla kirli savaş yürütücülerinin suratlarına bir şamar daha indirmeyi istiyorsanız,

Faşist MHP ve hızla onun çizgisine yaklaşan şoven DSP'ye; aynı yolun yolcusu Çiller'in
DYP'sine; toplumsal muhalefeti frenlemek görevini üstlenen kirli savaş sorumlusu CHP'ye; diğer
burjuva partilerine "oyum yok" diyor ve tüm savaş suçlularını oylarınızla mahkum etmek istiyor-
sanız.

Ümmetçiliğin şemsiyesi altında ırkçılığı ve sovenizmi gizleyerek Kürtlerin varlığını ve temel
ulusal haklarını inkar eden; sahte anti-kapitalizm ve anti-emperyalizmle toplumsal muhalefeti
cezbetmeye çalışan din sömürücüsü RP'nin maskesini düşürmek istiyorsanız,

Yurtseverlerin, devrimci, demokratların, komünistlerin meclise girerek savaş ve soygun
suçlularına diken olmalarını hedefliyorsanız,

Sömürü, zam ve işkenceye karşı tepkinizi daha gür yükseltmek istiyorsanız,

Demokrasi, barış ve emek cephesinin saflarında yer alın. Seçimlerde oylarınızı HADEP'e
verin. Seçimlerde iyi sonuca ulaşmak için seçim çalışmalarına var gücünüzle ve her yolla katılın.

20.11.1995

Partiya Komunist a Kurdistan

KKP

Merkez Komitesi

SEÇİM SONUÇLARI VE YÖNELİŞ

Haydar Karahan

24 Aralık 1995'te Türkiye'de erken genel seçim yapıldı. Fakat seçim sonuçları, çözüm yerine
kriz doğurdu. Öyleki, erken genel seçim, yeni bir erken genel seçim tartışmasını gündeme getirdi.
Daha seçimin kesin sonuçları bile açıklanmamış iken, burjuva parti liderleri yaptıkları açıklamalarda
kamuyuna ve kendi partilerine, yeni bir erken genel seçime << hazır olun >> mesajını verdiler.
Hatta yeni bir seçime dönük yeni ittifak arayışlarına girdiler. MHP ve Başbuğ'u A. Türkeş ittifak
arayışlarında odak durumunda. TC rejimi son 40-50 yıldır toplum içerisinde dini gericiliği biftinçli bir
tutumla geliştirdi, yoğunlaştırdı. Ve bugün % 21 civarında oy alan RP rejimin toplumda kendi eliyle
büyüttüğü dini gericilik üzerinde yükseldi. Diğer burjuva partilerin RP'ni rejim karşıtı gösterme ça-

baları yamıltıcıdır. Ve TC rejiminin RP'den korkması için hiç bir neden yoktur. RP rejiminin bir parçasıdır. RP'nin seçimlerde birinci parti olması diğer burjuva partilerinde rahatsızlık yaratmasının ana nedeni devlet rantının ellerinden kaymasına duyulan tepkidir.

TC rejimi mevcut RP yönetiminden değil, RP'nin harekete geçirdiği kitlelerin dipten gelen dalgasından ürktüyor. Çünkü, RP yönetimi, emperyalist-kapitalist rejimin ve üniter TC devletinin yeminli sorumlusudur. Kemalizimle, ordu ve faizle barışmıştır. Fakat dipten gelen dini gericilik dalgası halen dinamiktir ve burjuva rejim karşısında şeriat düzeninin savunucusudur.

Seçim sonunda oluşan parlamento bileşimi burjuvazinin özlediği <<istikrar>> sağlamaktan uzaktır. Daha şimdiden hükümetin kuruluşunda sıkıntılar yaşamıyor. Bir parti tek başına hükümet kuramıyor. RP dışındaki partilerden en az üçü olmadan hükümet kuramıyorlar. Gelişmeler RP ile ANAP'ın bir koalisyon hükümeti kurabilecekleri yönündedir. Avrupa, özellikle Almanya, RP ile ANAP hükümetine destek verebilecektir.

Mevcut meclis bileşiminden çıkacak olan bir koalisyon hükümetinin uzun ömürlü olması hayli zordur. Hükümeti bekleyen ağır iç ve dış sorunlar bulunuyor. Tüm sorunların temelinde yer alan Kürt sorunu vardır. İşsizlik, yüksek enflasyon bir sosyal felaket halini almıştır. Eğitim ve sağlık kurumları yozlaşmış halkın ihtiyaçlarına cevap veremiyor. Bu koşullarda kurulacak herhangi bir burjuva hükümeti sorunlara çözüm getiremez. Hele hele kurulacak bir koalisyon hükümeti, sorunları ağırlaştırmaktan öteye, bir şey yapamaz.

TC faşist rejiminin göz bebeği MHP'nin seçim barajı engeline takılıp meclise girememesi, rejim için bir başka rahatsızlık nedenidir.

Anti-demokratik bir uygulama olan baraj dolayısıyla Kürt ve Türk halkının iradesi meclise yansımamıştır. Genel baraj dolayısıyla HADEP'in 20'yi aşkın milletvekili meclise girememiştir. Diyarbakır, Van, Batman, Hakkari başta olmak bir çok ilde HADEP milletvekilleri yerine haksız yere milletvekili olan RP ve diğer burjuva partilerden milletvekilleri koltuklarında rahat oturamayacaklardır. Bu illerdeki kitlelerin iradesi ile kendi burjuva partilerinin şoven politikaları arasında sıkışıp kalacaklardır.

Ayrıca seçim sonrası oluşan meclis yapısının işçi ve emekçi halklar yönünde hiç bir değeri temsil etmediğini, emek, barış ve özgürlük yönünde en ufak bir adımı atmayacağını belirtmeye bile gerek yoktur. Halihazırdaki meclis yapısı öncekine oranla daha gerici ve şoven bir bileşime sahiptir. Kirli savaşın fiili uygulayıcıları olan D. Güreş, Ü. Erkan, M. Açar, H. Kozakçıoğlu, N. Menzir...gibi general ve polis şefleri meclise taşınmışlardır. Meclis dünden daha fazla kirlenmiştir, yozlaşmıştır.

Nereden bakarsak bakalım, erken seçim kokuyor. Kurulacak olan koalisyon hükümetleri uzun ömürlü olamazlar. Kürt ve Türk devrimcileri buna hazır olmalıydılar.

ÖZÜNDE İKİ CEPHE VARDI

Aralık 1995 seçimlerinde bir dizi parti seçime katıldı. Ama gerçekte iki cephe vardı. Biri tüm burjuva partilerinin oluşturduğu burjuva cephe. Diğeri Kürt ve Türk devrimci hareketinin oluşturduğu <<Emek, Barış ve Özgürlük Blok >> uydu.

Birinci cephede yer alan, DYP, ANAP, RP, CHP, DSP, MHP ve YDH'ye kadar tüm burjuva partileri; T.C'nin üniter devlet yapısının ve kapitalist serbest piyasa düzeninin savunusunu temel alan bir programla seçime katıldılar. Bu ekseninde bir propaganda yürüttüler. Özel olarak da Kürt ulusunun ve özgürlük mücadelesinin reddi ve zorla ezilmesini içeren şoven bir yöneliş tüm burjuva partilerinin ortak paydasıydı. Aralarındaki nüans farkları dışında temel sorunlarda hiç bir fark yoktur.

Bu şoven, gerici burjuva blokun karşısında halkların alternatifini oluşturan <<Emek, Barış ve Özgürlük Bloku >> seçim sürecinde oluştu. HADEP bünyesinde oluşan cephe ulusal özgürlük, barış ve demokrasiyi hedefliyordu. Bu devrimci cephe; halkımızın yaşamsal ulusal özgürlük istemleriyle iki halktan işçi emekçilerin demokratik taleplerini içeren alternatif bir program doğrultusunda faaliyetlerini yeterli düzeyde sürdürdüler iddia edemeyiz.

Büyük bir gayretkeşlikle, kendisini bu iki cephenin dışında üçüncü bir alternatif gibi kamuoyuna sunmaya çalışan D. Perinçek liderliğindeki işçi Partisi (İP) nin siyasal yelpazedeki gerçek yeri burjuva cephesidir. Kemalizmin ve TC devletinin üniter yapısının savunusunu içeren şoven bir propaganda ile burjuva cephedeki yerini çöktürmüştür. Hatta İP Kemalizmi ve TC'nin üniter

yapısını diğer burjuva partilerden daha iyi savunuyorum yarışına girdi. D. Perinçek ve ekibi, bu seçimlerde düne oranla daha net bir tutumla burjuva şoven yüzünü açığa vurdu.

HADEP, <<Emek, Barış ve Özgürlük Blok>> nu oluşturan güçlerin beklentilerinin altında %5 civarında bir oy alabildi. Beklenti barajı aşma yönündeydi. Hatta << %10 barajı kesin aşarız >> deniliyordu.

HADEP'in düşük oy almasının bir çok nedenleri vardır ve bunlar ciddi olarak irdelenmelidir.

TC devletinin yıllardır halkımız üzerinde estirdiği terör ve dayattığı zoraki göç HADEP'in düşük oy almasında büyük payı olmuştur. 3 milyon civarında insanımız Kürdistan'dan başka alanlara (ağırlıklı Türkiye'nin batısına) göç ettirilmiştir. Bu kitlenin büyük çoğunluğu göç ettiği yeni yerleşim yerinde seçmen kütüğüne kaydı yapılmamıştır. Bilinçli yaptırılmamıştır demek daha doğru olur. Küçük ilçeler, nahye ve köylerde, özel tim, polis ve köy korucularının estirdiği terör, halkın özgür iradesinin sandığına yansımaları engellemiştir.

Bir başka neden, HADEP'in halen gerçek anlamda bir parti durumuna gelmemesidir. HADEP'in devamı durumunda olduğu HEP ve DEP süreci seçim politikası yönünde yığınlarla güven vermekten uzak kaldılar. Biri, 1991 genel seçimlerine, diğeri 1994 yerel seçimlerine kendi bağımsız kimliği ile katılmadılar. HEP, kendisi seçime girmek yerine adayaların SHP listelerine soktu ve SHP'yi destekledi. 1994 yerel seçimlerinde ise son anda katılmaktan vazgeçildi, boykot edildi. Bu davranışlar, yığınlarda HADEP son anda seçimlerde çekilimi kaygısını yarattı. Dahada önemlisi, seçim öncesi ve seçim sürecinde HADEP geniş yığınları kucaklayıcı politikalar üretmedi. Kürt ve Türk halkının sorunlarına ilişkin çözüm önerileri ile yüklü alternatif bir programda yığınların karşısına çıkamadı. Elbette propaganda yönünde imkan ve araçları çok sınırlıydı. Ve burjuva medya araçları HADEP'i bilinçli görmezlikten geldi.

Kürt ve Türk devrimci hareketinin eylem birliğinin yaratılması, geniş halk yığınları için on yılların özlemine dayanıyordu. << Emek, Barış ve Özgürlük Bloku>> tamamıyla olmasa da önemli oranda Kürt ve Türk sol hareketlerini kucakladı. Ancak bu birlik, önceden planlanmış ve adım adım olgunlaştırılarak seçime hazırlanmadı. Beklenmedik gelişmelerle devrimci seçim blok'nun oluşturulması kendini dayattı ve somut adım atıldı. Aletacele oluşturulması dolayısıyla blokun geniş yığınlarca tanınmasını engelledi. Kısıcasi blok hazırlanmış seçim sürecine girdi. Bu durum HADEP'in düşük oy almasında payı olan bir başka faktördü. Buna, Türkiye komünist ve devrimci hareketinin genel olarak yaşadığı mevcut dağılımı, zayıflığını da eklemek gerekiyor.

HADEP Türkiye ve K. Kürdistan genelinde % 5'e yakın bir oy almıştır. Toplam 1 milyon 200 bin oyun; 585 bini K. Kürdistan da, 582 bini ise Türkiye kesiminde almıştır. Aşağıdaki tablolarda HADEP'in aldığı oyların daha ayrıntılı bir resmi çizecektir.

TABLO 1:

K. Kürdistan'ın 24 il'inde

R.P.	1.250.000
ANAP	643.000
DYP	639.000
HADEP	585.000
MHP	294.000
CHP	284.000
DSP	20.600

TABLO 3:

HADEP'in birinci parti olduğu il'ler

Hakkari	% 54
Diyarbakır	% 47

TABLO 2:

T.C'nin << Güneydoğu Anadolu >> olarak ifade ettiği Adıyaman, Urfa, Mardin, Antep, Diyarbakır Siirt, Batman da ise:

R.P	398.000
HADEP	348.000
DYP	271.000
ANAP	268.000
CHP	92.000
DSP	91.000
MHP	89.000

TABLO 4:

HADEP'in ikinci olduğu il'ler

Mardin	% 22,01
Muş	% 16,77

Batman	% 37	Şırnak	% 25,86
Van	% 28	Siirt	% 26,68
İğdır	% 22	Tunceli	% 17,00

TABLO 5:

HADEP'in Türkiye metropollerinde aldığı oy

Adana	65.000	% 7	
Ankara toplam	50.000	% 3	yakın
Aydın	15.000	% 3	
Mersin	48.500	% 8	
İstanbul toplam	150.000	% 4	yakın
İzmir toplam	60.000	% 4	yakın
Kırşehir	5.000	% 4	

Tablo 1'de görüldüğü gibi K. Kürdistan genelinde birinci RP, ikinci ANAP, üçüncü DYP, dördüncü HADEP'dir. HADEP, K. Kürdistan genelinde dördüncü parti durumundadır. İkinci parti olan ANAP ile HADEP arasında 50-60 bin arası bir oy farkı vardır. Bir sonraki seçimde HADEP Kürdistan genelinde ikinci parti olacağına bugünden kesin gözüyle bakılabilir. Fakat kısa sürede parti olma şansı imkansız değil, ama bir hayli zordur. Çünkü RP'nin oyları HADEP oylarını ikiye katlamış durumdur.

Sosyal demokrat geçinen CHP ile DSP ise Kürdistan da ciddi olarak eridiler. CHP'nin aldığı oylar daha çok Alevi Kürt kitlesinin yaşadığı Adıyaman, Elazığ, Erzurum, Antep, Maraş, Tunceli, Kars'tan geldi. DSP'nin aldığı 200 bin oyun yarısını Antep ile Kars'ta (ve eski ilçelerinde) aldı. Diğer illerde bir varlık gösteremedi. Kısacası sosyal demokrasi Kürdistan da iflas etmiştir.

Burjuva basının abartılı propagandası ve özellikle <<Diyarbakır'da Bozkurt Kürtler>> manşetlerine rağmen MHP Kürdistan'da güçlenmek bir yana tersine zayıflamıştır. MHP Alevi-Sünni çatışmasının yoğun yaşandığı Antep, Malatya, Erzurum, Maraş...gibi alanlarda oy aldı. Diyarbakır başta olmak üzere, Kürdistan'ın derinliklerinde aldığı oy yüzdesi ortalama % 4 civarındadır. Ki bunlarda esas görevli polis ve memurlardan MHP'ye verilmiştir.

Tablo 2 ise TC'nin << Güney Doğu Anadolu >> olarak ifade ettiği bölgede RP az farkla birinci partidir. HADEP ikinci parti olmuştur. Diyarbakır, Mardin, Antep, Urfa, Siirt, Adıyaman, Batman'da HADEP << Haydi >> haydi deyince birinci parti olur. MHP'nin bu alanda aldığı toplam 89 bin oyun yarısını Antep'den almıştır. MHP Antep'in dışında bu bölgede ciddi bir varlık değildir.

Tablo 3'te görüldüğü gibi HADEP Kürdistan'ın 5 ilinde birinci parti olmuştur. Özellikle 3 ilde açık farkla öndedir ve muhtemel bir yerel seçimde HADEP burada yerel yönetimleri alacak güçtedir. Bu illeri tablo 4'te görülen Mardin, Siirt Şırnak, Muş, Tunceli izlemektedir. HADEP bu illerde ikinci partidir. Özellikle Mardin ve Siirt'de HADEP birinciliği çok az oyla ANAP ve RP'ne kaptırmıştır. Dolayısıyla HADEP'in buralarda birinci parti olma şansı yüksektir. Tablo 5'te HADEP'in Türkiye metropollerinde aldığı oy oranını yükseltiyor. Mersin ile Adana dışında HADEP'in metropollerdeki oy oranı ortalama % 4 civarındadır. Ki bu metropoller hem Kürt nüfusunun çok yoğun olduğu hemde Türkiye solunun geçmişte güçlü olduğu alanlardır. Sonuçta şunu söyleyebiliriz: HADEP metropollerde beklenenden çok az oy aldı. Bunun nedenleri irdelenmelidir. Sorun Türkiye devrimci hareketinin zayıflığıyla tek başına açıklanamaz. Geniş Kürt kitlesinde HADEP'e oy vermedi.

Emek, Barış ve Özgürlük Blok'u beklenen oyu alamamıştır; fakat Türkiye ve K. Kürdistan'da devrimcilerin neleri yapması gerektiğini ortaya koymuştur. İki ülkede ulusal özgürlük ve sınıf mücadelesi yönünde adım atmak, Kürt ve Türk devrimci hareketinin geniş birlikteliğini kalıcılaştırmaktan geçiyor. İki halkın düşmanı ortaklar, ortak düşmana karşı ortak mücadelenin geliştirilmesi hem güncel hemde tarihsel bir zorunluktur.

Seçim sonrasında, HADEP, BSP, SİP, DDP yöneticileri yaptıkları açıklamalarla blokun devamından yana olduklarını açıkladılar. Biz, KKP olarak başından beri blokun seçim ittifaki ile sınırlı

kalmamasını savunduk. Seçim sonrasında blok iki halktan devrimci güçlerin güncel gelişmeler karşısında ortak tutum geliştirmelerinin aracı olmasını bugünde savunuyoruz.

SEÇİM KOMEDİSİ

A.ÇELİKKAN

Kaptı-kaçtı biçimde yapılan 24 Aralık seçimleri bir kez daha düzen ve partilerinin fiili iflasını sergiledi. Kan tazelemek, sosyal tabanlarını genişletmek ve yığınların onayını olarak itidarlarnı yenilemek isteyen hükümet ve hükümete gelmeye can atan muhalefet partileri rezil ve perişan oldular. Seçimler öncesinde birbirlerinin kirli çamaşırlarını sergileyen ve "kim, ne kadar çalıp çırptı" kavgasıyla yarış kazanmak isteyenler tam bir hezimete uğradılar.

Ama yüzüzlük ve pişkinlik bunların mayasına işlemiş. Şimdi bütün eski defterleri kapatıp birlikte hükümet etmeye çalışıyorlar. Koalisyon pazarlıkları görülmedik ölçüde ahlaksızca yürütülüyor. Pazarlıkların temel konusu: yığınların kanları üzerine kurulan mustak başlarında kimin neyi parsellediğidir. "Nimetler-servetler, hazineler, makam ve mevkilerin anahtarlarını kimler eline geçirecek?" temel mesele budur.

Refah partisine karşı duyulan korkunun bu partiyle özellikle hiçbir ilgisi yoktur. Geçmişte hepside Refah Partisiyle çeşitli koalisyonlar kurmuş olan bu partilerin Refah allerjisi, iktidara acıkmış hırslı Refahın bugünkü gücüyle kontrol edilemeyeceği, dizginlenemeyeceği endişesidir. İktidarın bir ucunu yakalayan Refahı durdurabilecek hiçbir parti yoktur. Sonuçta tüm alanları Refahın ele geçireceği ve pastadan hiçkimseye zırmı kaptırmayacağı/yedirmeyeceği korkusu vardır.

Bu düzen bitmiş, çürümüştür. Son seçimler daha ciddi siyasal krizlerin tohumlarını atmış ve kısa sürede yeni bir erken seçimi şimdiden gerekli ve kaçınılmaz hale getirmiştir. Kısa sürede parlamento tavlasındaki tepişmeleri ve anırmaları ibretle, utançla seyredecek olan halk yığınlarının yeni ufuklara gitmek üzere yeni arayışlar içine gireceği kesindir.

Kürdistan'daki kan ve zulüm siyaseti, işkence, katliam, cinayetleri, göç ettirmeler politikası artık geri dönülmez bir noktaya ulaşmıştır. Kan denizinde boğuluncaya kadar bu politikada ısrarlı oldukları veya uyuşturucu bağımlısı gibi bu alışkanlığın tutsağı haline geldikleri açıktır. Savaş, talan, yalan, yağma, zulüm, soygun ve öldürmeler devam edecek.

Seçimlere Barış, Emek, Özgürlük Bloku olarak katılan ve Kürt-Türk halklarının mücadele birliğini kurmaya çalışan cephenin seçimlerde olumlu bir rüzgar estirdiği ve öngörülen kadar olmasada nisbi, kısmi başarı sağladığı açıktır. Tüm dezavantajlara ve eksikliklere rağmen Kürdistan'da birinci parti durumuna gelen HADEP'in bu başarısı gelecek için umut vericidir. Bir kitle kalkışması yakalanmıştır ve bu iz takip edilmelidir. Önümüzde Newroz vardır; yerel seçimler ve nihayetinde yeni bir erken seçim gündeme gelecektir. Kitle hareketlerinin yükselmesi, seçimlerde oylarla da kendini ifade eden muhalefet potansiyelinin düzen dışı, düzenden tamamen ayrı yeni kurum ve örgülenmelerle kendini daha kesin ayrıştırıp, derlenmesi, düzenlenmesi, örgütlenmesi gerekiyor. Kürt halkının ülke içi ve dışında oluşturulan ve oluşturulacak olan kurumlarını güçlendirerek bu görev yerine getirilebilir.

Seçimler bir-iki istisna dışında hemen hemen tüm Kürt örgütlerini HADEP etrafında bloklaştırdı ve fiili bir eylem birliği yarattı. Yurtdışında defalarca kurulan bozulan platformların aksine ilk kez ülke toraklarında, Kürt solu yek vücut oldu.

Türk aydınlarının, sedikacılarının ve Türk solunun kimi kesimlerinin bu bloka katılımı da olumlu bir gelişme oldu. Bu gelişme devam ettirilmeli, bu politika daha da geliştirilmelidir.

Seçimlere bir muhalefet odağı olarak değil de bir iktidar seçeneği olarak katılmak ve açık-net bir siyasal programla yığınların karşısına çıkmak bakımından sol için artık yollar açıktır. Bu kez, bunun gerektirdiği üslubu, yaklaşımı, organizasyon ve çalışma becerisini gösteremeye; henüz tarihat kısırlıklarından sıçrama yaparak kurtulamayan Türk solu bu seçim dönemi çalışmalarını iyi değerlendirip yeni dönem için daha iddialı, daha derli toplu olabilmelidir. 31.12.1995.

ULUSAL KONGRE ÜZERİNE

H. CİWAN

Ulusal Kongre sorunu bir süreden beri devrimci basımmızda tartışılıyor. Son aylarda ise kongre'yi hedefleyen pratik çalışmalar sürdürülüyor. Ulusal kongre üzerinde ayrıntılı bir tartışmanın yürütülmesi gerektiğine inanmaktayız.

Ulusumuzun kendi ulusal devletini yaratma kavgası son yüzyılı aşan bir süreden beri devam ediyor. Emperyalizmin ve ilhakçı devletlerin kanlı katliamlarına rağmen bu kavga bugüne değin devam etti. Özellikle, Güney, Kuzey ve Doğu Kürdistan parçalarında sürdürülen özgürlük mücadelesi çoktandır Kürdistan'ın sınırlarını hatta bölgenin sınırlarını aşarak uluslararası bir sorun haline gelmiştir. Özgürlük mücadelesi, hem içerden hemde uluslararası alanda, artan oranda bölge devletlerini kuşatıyor, üzerinde baskı kuruyor. Ve çözümünü dayatıyor.

Elbette koşullar uygun olsa bile haydi deyince bir çırpıda, ulusa devlet yaratılamaz. Ulusal devletin kurulmasını gidem yolda, bugünden ulusal kurumların yaratılması gerekiyor. Ulusal devlet, ancak bugünden adım adım yaratılacak ulusal kurumların üzerinde merkezileşebilir. Ulusal kurumlar olarak cephe, meclis, kongre, kültür kurumları, basın-yayın ve zengin kitle örgütlerini bugünden oluşturamaz isek; yarın bütün bu kurumlar merkezileşeceği odak olarak ulusal devleti yaratamayız.

Ulusal Kongre, belirteğimiz ulusal kurumlardan herhangi birisi değildir. Halihazırında üstleneceği misyondan ayrı olarak ulusal kongrenin adı bile başlı başına geniş kapsayıcılığa ve etkiye sahiptir. Ulusal kongre gerçek içeriğine kavuştuğunda, meclis, cephe gibi ulusal kurumlardan da öteye bir misyon üstlenecektir.

Ayrıca ulusal kongre, bugün ayrı, ayrı kürdistan parçalarında oluşturulan yada oluşturulmaya çalışılan cephe, meclis... gibi ulusal kurumlardan farklı olarak kürdistan'ın dört parçasını kapsayan bir kurum olmak zorundadır. Dolayısıyla ulusal kongre, Kürdistan'ın dört parçasından devrimci parti ve örgütleri kucaklamalıdır.

Ulusal kongre ile ilgili bugünden yanıtlanması gereken bazı temel sorunlar vardır. Ulusal kongre, kürdistan'ın dört parçasından devrimci güçleri kapsaması hedeflendiğine göre; ulusal kongre'nin üstleneceği misyon ne olacak? Ulusal Kongre yasama görevini mi yoksa yürütme görevini mi üstlenecek? Ya da hem yasama hemde yürütme işlevini birden mi üstlenecek? Yoksa Kürdistan'ın halihazırda devam eden parçalanmışlık koşullarında, bugün için parçalardaki devrimci ulusal güçler arasında dayanışmayı sağlamak ve uluslararası alanda Kürt ulusunu temsil etme görevini mi üstlenecek?

Bizce, oluşturulması hedeflenen Ulusal Kongre'ye bugün yasama yada yürütme veya ikisini birden üstlenme şeklinde bir misyon yüklenemez. Parçalarda süren ulusal özgürlük mücadelesinin üzerinde yasama, yürütme düzeyinde bir bağlayıcılığa sahip Ulusal Kongreyi yaratmak oldukça zordur. Ayrıca bu yönde adım atılsa bile işleyemez. Kürdistan'ın parçalanmışlığı ve parçalardaki özgürlük mücadelesinin farklılaşan sorunları, Ulusal Kongre'ye yasama, yürütme türünden bir işlerin yüklenmesinin başlıca engelidir. O halde Ulusal Kongreye bugünkü koşullarda nasıl bir misyon yüklenbilir? Yada Ulusal Kongre hangi görevleri üstlenmeli/üstlenebilir? Kürdistan'ın parçalarındaki özgürlük mücadelesi ve devrimci güçler arasında dayanışmayı sağlamak, bir parçadaki özgürlük mücadelesinin diğereine karşı kullanılmasını engellemek. Kürdistan'lı parti ve örgütler arasında iç çatışmaları engellemek ve meydana gelen iç çatışmaları kısa sürede engellemek, uluslararası alanda kürt ulusunu temsilen diplomatik faaliyet yürütmek. TC, İran, Irak ve Suriye'nin izlediği ve inkara, baskı ve katliamlara dayanan kürt politikasının tecrit etmek.

Ulusal Kongre'nin yaratılması sürecinde bugün yüzyüze olduğumuz bir dizi güçlük vardır. Aşağıda özetle belirteceğimiz sorunlar/güçlükler yok sayılarak pratik adım atılırsa, daha sonra telefisi mümkün olmayan ciddi sorunlara yol açabilir. Dolayısıyla Ulusal Kongre yönünde somut adımlar atılmadan önce şu temel sorunlar üzerinde ciddi olarak durulmalıdır. Bugünden çözümler üretilmelidir.

Birincisi; tek tek Kürdistan parçalarında özgürlük mücadelesinin dağınıklığı halen aşılamamıştır. Her parçadaki farklı siyasal parti ve örgütler özgürlük mücadelesinin genel politik çıkarlarını esas alan bir cephe de birleşmemişler. Kısacası parçalar düzeyinde bile devrimci hareket bir

cephe yaratamamıştır. Güney parçasında yapılan seçimler sonucunda ulusal meclis olduğu halde I-KDP ile YNK arasındaki çatışma nedeniyle meclis fiilen işlemiyor. Kuzey'de 12 parti ve örgüt cephe çalışmalarını program ve tüzük düzeyinde sonuçlandırdığı halde, cephe ilan edilmeden dağılmıştır. Tek tek parçalarda Ulusal Cephe'yi yaratamayan parti ve örgütlerimiz, diğer parçalardaki parti ile örgütlerle cepheden daha ileri bir adım olarak Ulusal Kongre'de birleşebilirler mi? Daha somut da biz kuzey'li parti ve örgütler kendizi aramızda ve kuzey'le sınırlı ulusal cephenin yaratılmasında yarı yolda kaldığımız biliniyor. Kuzeyde cepheyi yaratamayan bizler diğer parçalardaki güçlerle birlikte ortak ve kalıcı bir platform olarak Ulusal Kongre'yi yaratabilir miyiz? Üzerinde ciddi durulması gereken bir sorun.

İkincisi; Kuzey, Doğu ve Güney'de etkin olan PKK, İ-KDP, I-KDP ve YNK... gibi partiler bölgedeki devletlerarası ilişkilere gömülmüş durumundadır. Bu durum, dört parçaya bölünmüş kürdistan'ın tarihsel trajedisinin de etkilediği bir realitedir. PKK'nın Suriye ve İran'la; I-KDP ve YNK'nın Türkiye, Suriye ve İran'la; İ-KDP'sinin ise Irak ve Suriye ile ilişkileri bulunuyor. Bu durumu eleştirebiliriz/eleştiriyoruz. Ancak ilişkilerin yıllardan beri devam etmesi bir realite olarak önümüzde duruyor. Söz konusu partiler belirttiğimiz bölge devletleri ile ilişkileri sürdürürken Ulusal Kongre'de yer alabilirler mi? Ya da Ulusal Kongre'de yer aldıklarında bu bölge devletleri ile ilişkilerini kesmeyi göze alabilirler mi? İlişkilerini kesmezlerse, bölge devletleri Ulusal Kongre'nin oluşumunu engellemek için, ilişkide buldukları partilere baskı yapmazlar mı? Ve partiler bu baskılara rağmen Ulusal Kongre'de yerlerini alırlar mı?

Ulusal Kongre, Kürdistan'ın dört parçasını temsilen oluşturulacak. Ve uzak bir hedefe olsa, Kürdistan'ın birliğini politik olarak hedefleyecek. Yakın vade de ise bugün dört parçadaki özgürlük mücadelesi arasında dayanışmanın yaratılması için faaliyet yürütecek. Bu durumda hem Ulusal Kongre'de yer almak hemde bölgedeki devletlerden birisi ile ilişkileri sürdürmek mümkün değildir. Söz konusu parti ve örgütler ya Ulusal Kongre ya da bölge devletleri ile ilişkilerin devamı gibi bir ikilemele yüzyüze kalacaklardır. Bizim, PKK, I-KDP ve YNK'den bölge devletleri ile ilişkilerini kesmelerini istememiz ayırdır. Onların kesip kesmeyecekleri ise ayırdır. Ayrıca, parti ve örgütler Ulusal Kongre'de yer alıp bölge devletleri ile ilişkilerini de sürdürürlerse, bu durumda bölge devletleri arasındaki ilişki ve çatışmalar Ulusal Kongre'nin içerisine taşınmış olur. Ki bu durumda da Kongre oluşsa bile erken dağılma ile yüzyüze gelebilir...vb.

Üçüncüsü; Ulusal Kongre nerede, kürdistan'ın hangi parçasında konumlanacaktır? Bugün için G. Kürdistan'ın dışındaki parçalarda konumlanabilmesi mümkün değildir. Güneyde ise, I-KDP ile YNK'nin yer almadığı bir Ulusal Kongre'nin konumlanması epeyce zor. I-KDP ile YNK ise yaptıkları açıklamalarda Ulusal Kongre'ye karşı olmadıklarını ama şimdilik yer alamayacaklarını belirtiyorlar. Bu politik dille Ulusal Kongre'de yer alamayız demektir. Burada bu iki parti yönünde esas sorun halihazırda bölge devletlerini karşılarına almak istemiyorlar.

Sonuç olarak; ulusal kongre, Sürgündeki Kürt Parlamentosu (SKP) gibi eğer Avrupa, yani yurtdışında konumlanacak ise, bunun adına Ulusal Kongre demek doğru değildir. Bütün bunlardan hareketle Ulusal Kongre sorunu oldu-bittiye getirilmemelidir. Sırf <<Ulusal Kongre de kurduk>> demek için, Ulusal Kongre şeklen oluşturulmamalıdır. Bu sorunda bütün devrimci-yurtsever güçlerin hassas davranmalarını bekliyoruz.

ULUSAL BİRLİK SÜRECİNDE İLERİ BİR ADIM OLARAK ULUSAL KONGRE

A.MËRXAS

Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi gelinen aşama ile son dönemde Kürdistan Ulusal Kongre toplantıları ve tartışmaları ile bir kez daha gündemin önemli konularını oluşturdu. Ulusal Kongre elbette yeni bir kurum ya da kurmaya çalıştırılan ulusal anlamda yeni bir kurum değildir. Geçmişte de bir tür girişimler yapılmış ve halende kendisini Ulusal Kongre ile ifade eden kesimler de bugün oluşturulmaya çalışan kongrenin içerisinde yerini alıyorlar. Geçmişe dönüp daha önce yapılan Kongrelerin inceliklerine ve başarıya ulaşamadıklarının nedenlerine deyim

yerinde ise hastalıklarına girmek istemiyorum. Çünkü, aynı hastalık kendini göstermektedir. Tabii önce ki kongreler ise şimdi ki arasında elbette önemli farklılıkları görmek mümkündür.

Örneğin; geçmişte her ne kadar Kürt sorunu, Kürt halkı ve Kürdistan gerçekliği uluslararası diplomasiye ve dünya kamuoyunda biliniyor ise de bugünkü kadar uluslararası konjoktürde kendini gündeme oturtmuş değildir. İkincisi; Kürdistan'ın dört parçasında özellikle Kuzey Kürdistan halkı ve onun temsilcileri konumunda olan parti ve örgütler bugünkü gibi Kongre aşamasına gelmiş durumda değildirler. Bunu önemli bir farklılık olarak görmek gerekir. Peki bugünkü kongre'nin üzerinde durulması gereken ve can alıcı olan nokta dediğimiz faktör nedir? Aksi taktirde hastalığın teşhisi konmuş olursa da operasyon gerçekleşmeden hastalığı ortadan kaldırmak ve hastayı iyileştirmek mümkün değildir. Değilse uğraşılacak onca emeğin ancak tartışma konularından öteye gitmeyeceği gibi Kürt halkı ve Kürdistan tarihi açısından büyük bir kayıp olacaktır.

Bundan dolayı önce Ulusal Kongre'nin, gelinen aşamanın bir çerçevesini çizelim ve gerçekten Ulusal Kongre şu an ki konumu ile oluşturulabilir mi? ona bakalım.

Bilindiği gibi Sürgünde Kürt Parlamentosu kuruldu. Kurulmadan önce Ulusal Kongre gibi detaylı olmasada bir kaç tartışma toplantısından sonra Yürütme Komisyonu oluşturularak kuruluş hazırlıklarına başladı ve bir süre sonrada kuruluşunu ilan etti. Tabii bu arada bazı parti ve örgütlerde çağrı yapıldı. Fakat bu çağrının nasıl yapıldığı ve nasıl bir ortamda çağrıldığı ayrı bir konudur. Kimi hareketler parlamentonun oluşturulmasının şartlarının henüz olgunlaşmadığını; kimileri kimseleri görüşmeden bireysel kararların alındığı ve aceleye getirildiği, kimileri bir cephe çalışması vardır, bunun başarıya ulaşması gerekiyor, kimileri cephenin ilanı aşamasına varmışken sekteye uğratıp üzerinden atlayarak cephenin bir üst kurumu olan parlamento oluşturmayı doğru bulmadıklarını; kimileri ise Güney'de kardeş kavgasının başlaması bizi bu kuruma girmemizi engelliyor dediler. vs. Örnekleri ve gerçekleri çoğaltabiliriz. Elbette bu gerçeklerin yabana atılmayacağı yanlar vardır. Ama pratikte birşeyler yapılırken yerinde durup seyirci kalmak diğer bir anlamı ile kurumun doğmasını beklemek de doğru bir tutum değildir. Ve nitekim bazı kesimlerde bundan hareketle Sürgünde Kürt Parlamentosuna katılıp yerini aldılar. Dolayısıyla SKP en son 3.Genel Kurul toplantısını Moskova'da yeni katılımlarla çalışmalarına devam ediyor. SKP'nin almış olduğu bir kararla ileriki aşamada Kürdistan Ulusal Kongre çalışmalarına hız vermek için parlamento üyelerinde içinde bulunduğu bir temas gurubu oluşturarak 1996 yılı içinde Ulusal Kongre ilan etmektedir. Temas gurubu Kürdistan'ın dört parçasında büyük-küçük demeden çeşitli örgüt ve partiler, Kürt aydın şahsiyetleri dahil olmak koşulluyla temalarına çalışmalarına başladı. Birinci toplantısını 14 parti ve örgüt temsilcisinin katılımı ve bazı aydın şahsiyetlerle 1995 yılın da Brüksel'de toplanarak Ulusal Kongre tartışmalarını resmen başlattı. İkinci toplantısını ise 12.12.1995 tarihinde yine Brüksel'de yapıldı. Ve en son 21 siyasi parti ve örgüt temsilcilerinin yanı sıra kimi aydın şahsiyetlerin katıldığı toplantı 13-14 Ocak 1996 tarihinde yapılarak çalışmalarına hız verildi. Toplantıya aşağıdaki partiler ve örgütler katıldı:

- Partiya Hevgirtina Kurd (Suriye)**
- Partiya Sosyaliste Kurd (Suriye)**
- Partiya Serbixweyi Kurdistan (İrak)**
- Hizbê Demokrati Kurdistan-Rebertiya Soreşyer (İran)**
- Partiya İslami Kurdistan (PİK)**
- Eniya Rizgariya Netewe Kurdistan (ERNK)**
- Hevgirtin Welatparez (Bakur)**
- Partiya Komînist ê Kurdistan (KKP)**
- Partiya Rizgariya Netewe Kurdistan (PRNK)**
- Partiya Rizgariya Hurdistan-Rızgar (PRK)**
- Parti Zehmetkeşên Kurdistan**
- Partiya Karê Serbixweyi Kurdistan (Boşur)**
- Yekitiya neteweye Demokrati Kurdistan (Boşur)**
- Partiya Komînistê Kurdistan (Boşur)**
- Tevgera Rizgariya Niştmani Kurdistan (Boşur)**
- Hereketa İslamê Kurdistan (Bakur)**
- Yekitiya Elewîyan (Bakur)**

Yekitiya Asuriyan (Bakur)**Kongre Niştîmani Kurdistan (London)**

Toplantıya katılmadıklarını fakat Kongre'ye katılabileceklerini belirten örgütler ise şunlar:

Hızbillahi Şoreşgeri Kurdistan**Pasok****Partiya Rîzgariya Kurdistan****Kongrê Kurd Emerika (KNE)****Xebata Şoreşger Yekitiya Ezidiyan**

Yukarıda görüldüğü gibi her ne kadar sayısal olarak katılımlı bir toplantı gerçekleştiyse de, bu toplantı şu an ki bileşim ile Ulusal Kongre'nin ana hatları ve projelerinden ziyade geri kalan ve partilerin katılımlarını sağlamak ya da neden katılmadıkları üzerinde duruldu. Sonuçta da herkesin artan istemi olan Ulusal Kongre'nin gerekliliği açısından görüş birliğine varıldı. Bu gerekliliği herkesin söylemesine rağmen, somut adım atılabilmesi için kimi örgüt ya da partiler arası görüş ayrılıklarının diyalog yoluyla (ikna yöntemleriyle) çözümlenmesi gerekiyor.

Kısacası Ulusal Kongre'nin ana hatları üzerinde herkesin kafa yorması için bazı projeler hazırlanmıştır. Bir hazırlık komitesi oluşuncaya kadar; temas gurubunun yeni katılımları sağlayarak bir sonra ki toplantılara gelmesi, sonrada çalışmalarını ana hatlara, yani projeler üzerinde kafa yorup bir sonuca varılacaktır. Buraya kadar ki durum, Ulusal Kongre ön hazırlıkları ve çalışmalarını içermektedir.

Kürdistan Ulusal Kongre'si bugün neyi öngörüyor, kısaca belirtecek olursak;

- Kürdistan Ulusal Kongresi, işgalci güçler tarafından dört parçaya bölünmüş Kürdistan'ın bütününe temsilen ve en üst kurum olarak kabul edilecek.
- Kürtlerin ulusal birliğini sağlayıp, uluslararası platformlarda muhatap alınıp, diplomasi alanında Kürt sorununa ve Kürdistan'a siyasi çözüm sağlamak. Peki Kürt halkı ve hareketlerinin istediği bu değil mi? Söylenlere bakılırsa herkes bunu istiyor. Ama iş bunu gerçekleştirme yönündeki adımların atılmasına gelince kimilerin sözü ile davranışının bir olmadığı görülüyor. Daha önce de Güney'de atılan adımların başarısızlıkla sonuçlanması bunu doğruluyor. Örneğin; A partisinin ya da örgütünün işgalci güçlerden çıkarları gereği ilişkilerini şu an koparacak durumda olmaması ve dolayısıyla Kürdistan Ulusal Kongre'ye karşı olmadıklarını ama yer almayacaklarını demesi kendi gerçekliğimizi daha net ortaya koymadığımızı doğruluyor. Durum böyle iken devletler arası gelişmelerden yararlanmak demekle, birlikte kaçıp halkın çıkarlarının önüne parti yada örgüt çıkarları ön görülürse Ulusal Kongre'nin istenilen hedefe ulaşması ne kadar gerçekçi olur? Zaten tartışmaların ana nedenleri de bu sorunun altında yatıyor.

Beğenim yada beğenmeyelim; Doğu ve Güney Kürdistan'daki güçlerin burjuva nitelikli yada salt ulusalci ve düzen çerçevesi ile sınırlı bir amaca sahip oldukları bilinen bir gerçektir. Ama birer güçtürler ve Ulusal Kongre'nin oluşması sürecinde belirleyici etkinliklere sahiptirler. Belki Doğu Kürdistan kendini bu aşamada Ulusal Kongre için hazır görmeyebilir. Fakat, Güney'de KDP veya YNK'nin olmadığı bir ulusal Kongre'den bahsetmek mümkün değildir. Sorun bir çok parti ve örgütün Ulusal Kongre'den yana tavır koyması değil; sorunun asıl belirleyicisi ve çözümleyicisi olmaları gerekir. Öbür taraftan hem Ulusal Kongre'nin gerekliliğinden bahsedip hemde İran KDP, Irak KDP ve YNK eğer yer almazlarsa biz de yer almayız demekle doğru bir tutum değildir. Elbette düne kadar birbirinden binlerce insan öldüren bu partilerin bugün Ulusal Kongre'de birlikte yer almalarını bekleyemeyiz. Fakat en azından kendi aralarında barışık olan hareketlerin yan yana gelmesi ve diğerlerini, ikna etmeye yönelmesi gerekmiyor mu? Zaten var olan temas gurubunda bu nedenle seçilmiş ve görevide Kürt örgütleri arasındaki sorunları ortadan kaldırıp diyalog yoluyla (ikna yöntemiyle) sorunları çözmek, örneğin; PKK ve KDP (Irak) arasındaki savaşın durdurulması gibi. Daha sonra kurulacak olan hazırlık komitesi Ulusal Kongre'nin ana hatları üzerinde durması ve bir sonuca bağlayıp Ulusal Kongre'yi ilan etmesi gerekiyor. Bir önemli konu daha vardır ki; PKK'nin eski tutum ve dayatmacı yapısının esnekliğe dönüşmesi ve bu yönde atılmış olan bir adımın salt kendilerinin götürmeyeceği gerçekliğini bilerek hareket etmesidir. Kısaca koşulların kendi dayatmasıyla geline aşamada artık sorunların diyalog ve siyasi çözümlenmelerle gerçekleştirileceği zeminlerin olgunlaştırılmasıdır. Toparlayacak olursak, Kürdistan Ulusal Kongre'si, Kürt halkının birliği için, işgalci

güçlerin vahşet ve katliamlarına son vermek, Kuzey Kürdistan'da kirli savaşın bitmesi ve bu savaşta bir avuç tekelci sermayenin cirit atmasına meydan vermemek için herkesin yönünü Kürt halkına ve Kürdis-tan'a dönmesi gerekiyor. Kürdistan'ın dört parçasında küçük-büyük tüm örgütleri ve partiler Ulusal Kongre'nin yaratılmasında yer almalıdır. Ulusal Kongre'nin ilk adımlarını kimin attığı önemli değildir; ideolojik olarak ödür verilmeden yakın hedeflerin gerçekleşmesi için bu ulusal kurumun yaratılması gerekiyor.

Kürt halkı kurumlaşmadan zafere ulaşamayacağı gerçeği görülmelidir. Tabii yine birbirlerini bitirecek bir kurumun yaşamasına meydan vermeden, Kürt halkının bin yıllık ızdıraplarını durduracak demokratik ve barışçıl bir Ulusal Kongre'nin oluşturulmasını ümit ediyoruz.

DKP (Almanya Komünist Partisi) ile KKP Genel Sekreterlerinin Heyetler düzeyinde Görüşmeleri

Welat REŞ

KKP Genel Sekreteri M. Baran, uluslararası ilişkiler sorumlusu Ciyâ Bekes ve diğer Yoldaşlardan oluşan KKP heyeti, Alman Komünist Partisi (DKP) Genel Sekreter düzeyinde sorumlu Rolf Priemer, Heinz Stehr ve uluslararası ilişkilerden sorumlu Marcel de Jong yoldaşlardan oluşan DKP heyeti ile tarihinde, Alman Komünist partisi Genel Merkezin de yaklaşık üç saat süren olumlu ve yararlı bir görüşme gerçekleştirdi.

Heyetler arası görüşme Alman Komünist Partisi adına Rolf Priemer'in açılış konuşması ile başladı: Rolf Konuşmasına başlamadan önce, KKP Genel Sekreteri Baran yoldaşın ve KKP heyetini en içten samimi dilekleri ile selamlayarak başladı. "Bizim açımızdan, böylesi bir görüşme 13. Parti Kongre'siden önce olması oldukça önemli ve anlamlıdır. Kongre sürecinde olmamızdan dolayı zamanımız hemen hemen hiç yoktur, fakat böylesi bir görüşmeye zamanlarımızın olduğunu ifade eden Rolf kongre hazırlığı içerisindeyiz." diyerek konuşmasını şöyle sürdürdü "Kongre delegelerinin belirlenmesinden, partinin geleceğe yönelik oluşturmak istediğimiz çalışma programlarının oluşumuna kadar bir dizi yoğun ve ağır çalışma altında olduklarını" dile getirdikten sonra; "...parti içi faaliyetlerimize önem veriyoruz. Dış görüşmelere Kongre öncesi pek fazla zaman ayıracak durumda değiliz. Yalnız uluslararası ilişkilerden sorumlu yoldaş dış görüşmelere gidiyor.

Fakat, KKP bizim için önemli bir partidir. Onun Genel Sekreteri Baran yoldaşa zaman ayırmak, partimiz için bir görev ve sorumluluktur. Bu anlamda sizleri ve partiniz KKP'yi bir kez daha selamlıyor ve mücadelesinde başarılar diliyorum. DKP hakkında sizleri kısaca bilgilendirmek istiyorum; bildiğim kadarıyla DKP hakkında oldukça fazla bilgiye sahipsiniz. Çünkü, parti üyelerimiz içinde KKP'li yoldaşların da var olduğu bir gerçektir. Bu yoldaşlar tarafından bilgilendirilmiş olduğunuzu tahmin ediyorum. Ayrıca zaman zaman Kürt sosyalist basınına değişik zamanlarda söyleşiler yolu ile partimizi tanıtmaya çalışmıştık. Ayrıca DKP üyeleri de sizleri ve partinizi yakından tanıyorlar. Çünkü, parti basınımda sizler ile yapılan söyleşiler yayınlandı. Bu söyleşilerden sonra önemli okuyucu mektup-larında aldık. Fakat tüm bunlara rağmen partim hakkında informatik bilgiler vermeye çalışacağım. Şu anda partimizin üye sayısı altı bin civarındadır. Bu rakam birleşmiş Almanya'ya göz önünde bulundurursak hemen hemen hiçdir. Özellikle, 8. Parti Kongre'sinde üye sayımız 57.000 ile 60.000 arasında değişiyordu. Yani bundan sekiz yıl önce.

Reel sosyalizmin yıkılması ile birlikte partimizde büyük oranda erozyon yaşandı. Üyelerimizin büyük çoğunluğu partiden ayrıldı. Fakat, sosyalizme olan inancını yitirmeyen partimiz ve çok az düzeydeki üyelerimiz ile küçülen parti yapımızı büyütmeyi önümüzde birincil hedef olarak koyduk. Dün bugüne göre bizim için daha kötü idi. Ama bugün durum bizim lehimize göre değişmeye başladı. Bu moral ile 13. Parti Kongre'sine gidiyoruz. Ayrıca Merkez yayın organı Ünsere Zeitung'u haftalık çıkartmaya başladık. Gazetemizin bugün 9.000 in üzerinde abonesi ve bir o kadar da bayilerde satılıyor.

Partimizin stratejisi belli, fakat bu stratejiye uygun taktiksel yaklaşımlar belirlemede zaman zaman zorlanıyoruz. Bugünkü mevcut yönetime karşı güçlü bir alternatif oluşturmuş değiliz.

Dışımızdaki gelişmeleri yakından ve titizlikle inceliyoruz. Örneğin, Alman Sosyal Demokrat Partisi'nin (SPD) yönetim değişikliği oldu. Rudolf Scharping gitti yerine Oscar Lafonten geldi. Scharping'e göre biraz daha sol. Ama kapıları sola tamamen kapamış durumdadır. Bunlara özgü politik taktikler geliştirmemiz gerekiyor. İşçi sınıfının durumu, dün 35 saatlik iş haftasının kavgasını veren ve bu kavgada başarılı olan, Alman işçi sınıfı bugün elde etmiş olduğu 35 saatlik çalışma haftasını koruma mücadelesini veriyor. Çünkü, her yönü ile sermaye karşısında zorlanan Alman işçi sınıfı ve onun sendikaları bu durum karşısında neler yapacaklar merak konusu. Aynı zamanda bizimde bu konu üzerinde titizlikle durmamız gerekiyor.

Üyelerimizin büyük çoğunluğu yaşlı yoldaşlardan oluşuyor. Partiyi gençleştirmemiz gerekiyor. Gençlik örgütü SDAJ yeniden çalışmalarını merkezi düzeyde sürdürmeye başladı. SDAJ'un yapacağı çalışmalar partiye gençlik kesiminden yeni katılımlar sağlayacaktır. Bu genelde Alman toplumu ve özde de bizim için bir sorundur. Bu anlamda da sorunlarımız vardır. En önemlisi uluslararası ilişkilerde yeniden normale döndü. Dün çok zor durumdaydık; şimdi ise olumluya doğru bir yöneliş belirlendi. 12. Parti kongresinde hangi partileri kongreye davet edeceğimiz konusunda çok zorlandık. Çünkü, var olan komünist partiler ile ilişkiler kopmuştu. Bugün o ilişkiler yeniden yaratıldı. Artık Komünist partileri isimlerini değiştirmiyorlar. Tam tersine ismini değiştirenler yeniden Komünist partisi ismine dönüyorlar.

Ülkemizde çok sayıda göçmen işçi yaşamaktadır. Sayıları dört milyonu geçen göçmen işçiler artık ülkemizin ve işçi sınıfının bir parçası durumundadır. Bu anlamda Almanya bir göçmenler ülkesidir. Bu durumu Federal Alman Hükümeti ister kabul etsin isterse kabul etmesin maalesef bu böyledir. Bundan hareketle partimiz göçmen işçilerin sorunlarını kendi sorunları olarak görüyor ve bu uğurda mücadele ediyor. Üyelerimiz arasında göçmenlerin sayısı az değil. Kürt göçmen işçilerde partimizin üyeleri arasındadır. Kürt üyeleri ile Almanya'daki yoldaşlarımızı tanıştırabiliriz.

Kürt sorunu gerek Almanya'da gerekse Türkiye'de mevcut yönetimler tarafından teröze edilmeye çalışılıyor. Bu konuda uyanık olmak gerekiyor. PKK'nın Almanya'da yapmış olduğu kimi eylemler sağ duyulu Alman kamuoyunda ters tepkiler yaratıyor. Buna dikkat etmek gerekiyor. Çünkü, Kürt sorununu TC devleti terör ile bütünleştirmeye çalışıyor. Buna fırsat vermemek gerekiyor." Diyerek konuşmasını tamamladı.

KKP Genel sekreteri M. Baran konuşmasına başlamadan önce "DKP'li yoldaşların kendisini çok sıcak karşıladıklarını, bundan dolayıda çok duyulduğumu ifade" eden Baran, "bugün sosyalizme olan inancım bir kat daha artmıştır." Diyerek "Tüm DKP'li yoldaşları en içten duygularıyla selamlıyorum. Ayrıca, Kürdistan Komünist Partisinden, onun üyelerinden, geniş taraftar kitlesinden ve Kürdistan halkından sizlere selamlar getirdim.

Bizler illegal koşullarda mücadele eden bir partiyiz. Onun için ülke topraklarında sizler ile görüşme gerçekleştiresek böyle rahat hareket edemeyiz. Çünkü bizim parti hücrelerimizden ve mahsenlerden başka yerimiz yoktur. Bu anlamda partimizin üye sayısı hakkında sizin gibi net cevaplar verecek durumda değilim. Ama şunu söyleyebilirim ki KKP, Kürdistan topraklarında önemli bir güçtür. Bunu en son ülkede gerçekleştirmiş olduğumuz I. Genel Konferansından sonra bir kez daha görmüş olduk. Konferans, Kongreye özgü seçimler vb. gibi prosedürleri dahil etmez isek bir kongre havasında gerçekleşti. Konferans yirmiyeye aşkın kararlar aldı. Alınan kararlar parti delegeleri tarafından geniş olarak tartışıldı. Alınan kararlar oy çokluğu ile alındı. Konferans'a katılan delegelerin büyük çoğunluğu Kürdistan'dan katılmıştır. Burada konferansın genel değerlendirmesini yapacak değilim.

Fakat genel olarak partimizin içinde bulunduğu kimi yanları anlatmaya çalışacağım. Partimiz bağımsız faaliyet sürdürmeye başladığı anı başlangıç olarak ele alırsak; oldukça yenidir. Çünkü, birleşik yapıdan 1991 yılında ayrıldık. Fakat partinin kökleri açısından bakılırsa, kökü THKO-MB'ye dayanır. Bu anlamda birleşik parti yapısı olan TKEP dönemi aynı zamanda bizim de tarihimizi oluşturmaktadır. Birleşik yapıdan bağımsız parti yapısına geçtikten sonra, partimiz ülkede Komünizmi temsil eden bir parti olma sorumluluğu altına girmiş bulunuyor. Bu sorumluluk önemli bir sorumluluk aynı zamanda da şerefli bir görevdir. Bu anlamda parti yönetim kadrolarının uykularını kaçırın bir başka sorumluluktur. Halkımızı ve onun komünist partisini hem ulusal düzeyde ve hemde uluslararası düzeyde temsil edecek sorumlukları vardır. Kuzey Kürdistan'da 10'un üzerinde siyasi parti ve grup vardır. Bu güçler arasında olumlu düzeyde iyi ilişkiler sürdürmekteyiz. İki yıl ön-

ce başlatılan cephe çalışmaları uzun süren tartışmalardan sonra program ve tüzük düzeyinde görüş birliğine varılmasına rağmen cephenin kuruluşu gerçekleşmedi. Bunun bir takım öznel ve nesnel nedenleri vardır. Buna burada girmeyeceğim. Fakat cephenin kurulamaması bir talihsizliktir. Buna rağmen cephe çalışmalarına katılan güçler arasında "işbirliği ve Kürdistan Platformu" şeklinde genel konuları içeren bir eylem birliği olarak devam etmektedir.

Ayrıca Sürgünde Kürt Parlamento'su oluştu. Bu oluşumu partimiz destekliyor. Ve iki milletvekili ile Sürgünde Kürt Parlamento'sunda temsil edilmektedir. Bu tür ulusal kurumların oluşturulmasını destekliyoruz. Ayrıca son günlerde tartışılan bir başka konu ise, dört parçayı kapsayan Ulusal Kongre çalışmaları. Yukarıda da belirttiğimiz gibi ulusal kurumların yaratılmasına prensip olarak karşı değiliz. Ama dört parçayı kapsayan bir ulusal kurumun yaratılmasının da temkinli olmak gerektiğini savunuyoruz.

Güney Kürdistan'da, Körfez savaşından sonra Federal Kürt Devleti kuruldu. KKP bu girişimi destekledi. Güney'de kurulan devletin devlet olarak kurulması gerektiği yönünde görüşlerini kamuoyuna açıkladı. Fakat Güney'de devam eden kardeş kavgasına karşı net tutum alarak bunun barışçıl yöntemlerle çözülmesi gerektiğini savunduk. Ama sorun henüz istediğimiz doğrultuda çözülmüş değil.

24 Aralık'ta Türkiye'de erken genel seçim var. Seçimler Kürdistan'lı ve Türkiye'li devrimci demokratik güçlerin oluşturmuş olduğu "Emek,Barış,Özgürlük Bloku" ile HADEP bünyesinde katılacaklar. Türkiye ve Kürdistan siyasal yelpazesinde uzun süredir oluşturulamayan geniş tabanlı bir seçim bloku olan bu blokun kalıcılığı partimizin yıllardır savunmuş olduğu görüşüdür. Seçimlerde Barış ve Demokrasi blokunun yüzde 10'luk barajı aşması zordur. Fakat seçim sürecinde yürütülecek politik faaliyet TC devletinin halkımıza karşı yürütmüş olduğu kirli savaşta teşhir etme yönünde önemli bir işlev görecektir.

Kürt sorununun uluslararası bir konuma gelmesi ile birlikte sorunun emperyalistlere taşınması yönünde sinyaller alan partimiz, 1994 Haziran ayında dünya komünist güçlerine bir çağrı yayınlayarak; Kürt sorununda işçi-emekçi inisiyatifinde ayrı bir komünist kanalın açılması yönünde dikkat çekmeye çalıştı. Bu çağrıya olumlu yanıtlar aldık. Başta, Alman Komünist Partisi olmak üzere Lüksemburg Komünist Partisi ve diğer kardeş komünist partilerden destekler aldık. Bu çağrı doğrultusunda Lüksemburg Komünist partisinin desteği ile Lüksemburg'ta Kuzey Kürdistan Konferansı gerçekleştirildi. Konferans sonunda 11 komünist partisinin inzası ile bir basın bildirisi yayımlandı. KKP, ilk kez bu girişim ile dünya komünist partileri platformuna girmiş bulundu. Bu durum partimizi ulusal-özgürlük ve sosyalizm kavgasında daha da yüreklendirdi. Dün rüzgârı karşımıza almıştık. Ama bugün rüzgârı arkamıza almış durumdayız. Reel sosyalizmin yıkılması ile birlikte komünist partilerde yaşanan erozyonun etkileri bugün yerini olumlu gelişmelere bırakıyor. Bu durum komünizm adına sevindiricidir. Aynı zamanda partimiz adına da sevindiricidir. Bu anlamda partimizi ve dünya komünist hareketi gelecek sosyalizmin nasıl olacağı yönünde ciddi bir ideolojik ve teorik çalışma bekliyor.

Kürt halkı dörtlü bir kısıp altındadır. Bu dörtlü kısıptan kurtulmanın yolu güçlü bir komünist partist yaratmaktan geçer. Çünkü, diğer parçalarda da komünizm adına hareket eden bağımsız parti yapısı yoktur. Var olanların büyük çoğunluğu milliyetçi, küçük burjuva partilerdir. Bu özelliklerinden dolayıdır ki, Kürt sorununun çözümünde emperyalistleri kurtarıcı olarak görüyorlar. Bunu tersine çevirmek için KKP'nin güçlü olması gerekiyor.

.Dünya komünist hareketi enternasyonal ilişkilerini üretken bir konuma getirmelidir. Birleşen uluslararası sermaye güçlerine karşı, komünistler güçlü ve sonuç verici faaliyetlere yönelmelidirler. Bu anlamda dünya komünist partileri ile yakın ve sıcak ilişkilerimiz var. Bunlara büyük değer veriyoruz. Bu ilişkilerin yaratılmasında DKP'nin büyük desteğini gördük. Bu desteğin Kürt sorununa siyasal çözümde ayrı bir komünist kanalın açılmasında devamlı olmasını umut ediyoruz.

Alman Komünist Partisi bir başka durumla da karşı karşıya: çünkü, Kürt sorunu Almanya'nın bir nevi iç sorunu haline gelmiştir. Almanya'da halen 600 binin üzerinde Kuzey Kürdistan'dan gelmiş Kürt yaşamaktadır. Kürdistan'da gelişen ulusal ve toplumsal mücadele buraya da yansıyor. Bu yansımaya belli oranda bir hareketlenmeyi gündeme getiriyor. Bu durumu doğru hedeflere yönelmek açısından bakıldığında zaman DKP'ye büyük işler düşmektedir." diyerek konuşmasını noktaladı.

Her iki heyette bu görüşmeden son derece memnun ayrıldı. Almanya'da birlikte iş yapmak, var olan imkan ve olanaklarını sınırsız olarak partilerin çıkarları doğrultusunda kullanmaya kadar çok yönlü görüş birliği oluştu.

KKP Genel Sekreteri M. Baran ile KKP Avrupa sözcüsü Serhat Erciyes'in İsviçre Emek Partisi Başkanlık kurulu ile yaptığı görüşme!

Haydar Küçük yazıcı

KKP Genel Sekreteri M. Baran ve KKP Avrupa sözcüsü Serhat Erciyes, İsviçre Emek partisi ile iki buçuk saat süren bir görüşme yaptılar. Düşünce alış-verişine dayanan görüşme günü İsviçre parlamento binasında yapıldı. İsviçre Emek Partisi adına görüşmeye partinin başkanlık kurulunu oluşturan Parti Başkanı ve İsviçre ulusal parlamento üyesi , Parti yönetim başkanı Anujka Weil ile ... katıldılar.

Görüşme KKP Genel Sekreteri Baran'ın Kuzey Kürdistan ve Türkiye'deki son gelişmeler ile bir süre önce Kuzey Kürdistan'da yapılan KKP I. Genel Konferansı hakkında yaptığı bilgilendirme ile başladı. Yaklaşan seçimler ve oluşturulan "Barış Emek ve Özgürlük Bloku" hakkında düşüncelerini belirten KKP Genel Sekreteri M. Baran "1965 yılından bu yana Kuzey Kürdistan ve Türkiye ilerici-sosyalist güçlerinin ilk defa geniş bir cephe kuruyorlar, Blok'un %10 barajı aşma şansı zorda olsa vardır. Böylesi bir durumda blokta yer alan güçlerin blokdan ayrılmaya cesaret edemeyeceklerini ve blokun kalıcılışacağını düşünüyoruz. Fakat alacağı oy oranı ne olursa olsun biz blokun kalıcılışmasından yana olacağız." dedi. İlegal bir parti olan KKP'nin açık alandaki çalışmalarında anlatan M. Baran, diğer taraftan KKP'nin I. Genel Konferansı hakkında şu düşüncelere yer verdi: "KKP illegal bir partidir. Bir müddet önce çetin koşullara rağmen Kuzey Kürdistan topraklarında büyük bir katılımı I. Genel Konferansımızı yaptık. Konferansımız bir çok kararlar aldı. Aldığı ve sizleride ilgilendiren kararlardan bir tanesinde, Kürdistan sorununun çözümünde, Merkez Komitemiz Türkiye ve dünya komünist hareketine yaptığı "ayrı bir kanal" çağrısı'nın daha etkili bir şekilde pratiğe geçirilmesi için yoğun bir çalışmanın yürütülmesidir." Bugüne kadar bu konuda yapılan çalışmalar ve atılan adımlar hakkında bilgi veren Baran, Kürt sorunu gittikçe uluslararası bir sorun haline geldiğine ve uluslararasılaştığı oranda da emperyalist ülkelerin kendi ve Kürdistan'ı paylaştan devletlerin çıkarları doğrultusunda soruna sahip çıkmaya başladıklarını belirterek "bizim açımızdan ise sorunun gerçek sahipleri komünistlerdir. Bu yüzden dünya Komünistlerini Kürt halkının sorunlarına destek vermeye çağırıyoruz. Ayrıca Kürdistan işçi sınıfı hareketi geçmedikçe dünya komünistlerin sunacağı desteğin fazla yarar getirmeyeceğinin bilincindeyiz. İşte bu yüzden partiimizin I. Genel Konferans'ın aldığı en önemli karar, işçi sınıfımızın politik mücadeleye çekilmesidir, politikleştirilmesidir" dedi.

M. Baran'ı büyük bir dikkatle dinleyen ve zaman zaman sorular da soran PDA Başkanlık Kurulu üyeleri KKP ile ilişkilerin geliştirilmesinden yana olduklarını belirttiikten sonra, 1996 yılının başından itibaren Kuzey Kürdistan ve Türkiye'deki kayıp insanlar konusunu işleyen İnsan Hakları Derneği (İHD) ile bir dayanışma kampanyası başlatmayı karar altına aldıklarını belirten PDA yetkilileri, bu konuda birlikte çalışmayı uygun bulduklarını belirttiler. KKP Genel Sekreteri bu düşünceye yönelik olarak "Türkiye'de yasal çalışma ortamı gittikçe olgunlaşıyor. Buna bağlı olarak insan hakları, kadın sorunu ve çevre sorunu konuları önümüzdeki süreçte açık mücadele yürütmeleriyle daha fazla dile getirecek. Bu anlamda zamanlama itibarıyla de düşündüğümüz dayanışma kampanyası oldukça önemlidir, anlamlıdır. Birlikte çalışmamız gerektiği konusundaki düşüncelerinize katılıyorum, ancak bu konuyu İsviçre'deki yoldaşlarımızla görüşmeniz gerekiyor".

PDA yetkilileri toplantı sonunda üç işbirliği önerisinde bulundular. Parti başkanı ve İsviçre milletvekili bu üç işbirliği önerisini şöyle özetledi: "Birincisi; biz PDA milletvekilleri olarak sizlerde düşüncelerinizi alarak İsviçre Parlemantosuna Kürt sorunu hakkında ne düşündükleri konusunda bir soru önergesi verir ve aldığımız yanıtı sizlere iletiriz. İkincisi; halka yönelik faaliyetlerimizde, caddelerde-meydanlarda birçok faaliyeti birlikte düzenleyebiliriz. Yaptığımız etkinliklerde ve kutlamalarda yer alıp kendi propagandanızı yapabilir, bildiri ve yayınlarınızı dağıtabilirsiniz. Üçün-

çtüsü; başta İsviçre Sosyal Demokrat Partisi olmak üzere belli parti ve örgütlerle belli oranda yaptığımız işbirliği çalışmalarımız var. Bu çalışmalarımızda yer alabilirsiniz, birlikte çalışabiliriz”.

KKP ve PDA yetkilileri, görüşmenin olumlu geçtiğini ve böylesi bir görüşmeden memnuluk duyduklarını karşılıklı olarak belirttiler.

..... PARTİ ÖRGÜTLÜLÜĞÜMÜZ VE SORUNLARIMIZ

Bahtiyar Gundi

Kürdistan Komünist Partisi (KKP), birleşik yapıdan bağımsız parti yaşamına 1991’da başladığından bu yana geçen süreç içerisinde, çalışmalarında hayli bir yol katetti. Katedilen bu yolda, çeşitli mevzilerin ve alanların kazanımlarında neşterler vurmak için kesin adımlarla yürüdü. Bu mevzilerin yeterli olduğunu söylemiyoruz, ama bunları hiçte küçümsemiyoruz. Atılan bu adımları yeni bir hamlenin dayanakları yapacağız. Bütün sorun bugüne kadar parti örgütlülüğümüzde katettiğimiz yolu, yani yaşanmış süreci geleceğe dönük eleştirel bir irdelemeyle ele almak ve ileriye yönelik dersler çıkarabilmektir.

..... parti örgütlülüğü geçmişte esas çalışmalarını bölge temsilciliklerine dayalı olarak sürdürmüştür.

Bu örgütlenme tarzı KKP’nin’da ilişkilerini geliştirmesinde ve yeni yeni taraftarların kazanılmasında belli bir işlev üstlenmiştir.

Ancak gelinen aşamada bölgelerde tekil kişi olarak temsilciye dayalı bir örgüt işleyişi ile yeni bir hamle yapmak mümkün değildir. Çünkü, bir kaç bölgede tekil kişinin sorumluluğuyla ileriye yönelik geliştirilmesi mümkün olmayan yaygın ilişkiler yaratılmıştır. Bu yaygın ilişkilerin daha da geliştirilmesi ve bu alanlarda kitlesel boyut kazandırılması için tekil kişinin sorumluluğuyla mümkün değildir. Ayrıca bölgelerdeki temsilciliklere dayalı sürdürülen örgütlenme faaliyetlerinde de, belli sorunlarda ortaya çıkmıştır. Bu sorunların başında bölgelerdeki ilişkilerin kolektif anlayış iradesi değil, onun yerine, şahıslar üst organla örgüt anlayışı ile bağdaşmayan ilişkiler sürdürmüştür. Tersinden de, yönetim organındaki yoldaşlarda bölgelerde zaman zaman bölge temsilcisinde aşan tekil ilişkilerle faaliyet sürdürmeye çalışmışlardır. Bunlar giderilmesi gereken sorunlara yolaçmıştır. Ve en önemlisi parti örgütlülüğümüze geldiğimiz aşama organlı çalışmayı dayatmıştır. Zaten, söz konusu bölgelerdeki ilişkiler, bölgedeki faaliyetin artık organlı sürdürülmesini talep etmektedir.

..... parti organı bu sorunlardan hareketle, her bölgede ayrı ayrı geniş taraftarların katılımıyla toplantılar gerçekleştirmiş ve bu toplantılar sonucunda faaliyet sürdürecektir organlar oluşturmuştur. Bu adım’daki parti faaliyetlerini ileriye doğru sıçratmasında doğru atılmış önemli bir adımdır. Bundan böyle parti organı bölgelerdeki yönetimi oluşturan organların iradesini esas alarak çalışmalarını ve görevlerini sürdürecektir. Tersinden de bölgelerdeki tüm parti sorunları kişilerle değil, parti organlarının kolektif iradesi altında merkezleşecektir. Bölgede herhangi bir yoldaş, herhangi bir sorunu bölgedeki kendi organını atlayarak organına iletmeyecektir. Önümüzdeki süreç, organların pekişmesi ve organların yönlendiriciliğinde geniş kitlelere ulaşma sürecidir. Her bölge, ilticacı kitleyi aşan yerleşik göçmen kitleye kültürel, sosyal ve siyasal sorunlarına sahip çıkmalıdır. Ve ayrıca KKP ile göçmen kitleleri arasında giderek artan ortak bir alanın yaratılması hedeflenmelidir.

.....’da örgütlenmede ileriye doğru atılan bu yeni adımın derinlemesine kavranıp hayata geçirilmesi için, parti I. Genel Konferans belgeleri üzerindeki tartışmayla birlikte örgütlü tartışma sürdürülmelidir.

Böylelikle yeni örgütsel yöneliş somutlaştırılmalı, bundan hareketle varılacak somut hedefler belirlenmelidir.

..... parti örgütü, önümüzdeki altı aylık süreç içerisinde genç komünistleri (YCKK) ve kadın örgütlenmesini hedef olarak belirtirken, çalışmalara şimdiden hız vermeli. YCKK ve kadın örgütlenmesinde önümüzdeki altı aylık süreç sonrası bunların organlaşmalarını hedeflemektedir. Bu çalışma sisteminin pekişmesini hedefleyen parti örgütü, adım adım çalışmaları hayata geçirmeyi başarmıştır. Diğerlerinin başarılması içinde “neşter vurmaya” devam etmektedir.

Bu çalışmaların daha derli toplu yürütülmesi için bölgedeki organlar çalışmalarıyla ilgili, bölgelemlerin sağlıklı rapor sistemini ilke edinmelidir. Ve bölgedeki çalışmaları bir adım daha ileriye süratmak komünist sorumluluk olduğunu beyinlerde somutlaştırmalıyız.

ALMAN KOMÜNİST PARTİSİ (DKP) 13. GENEL KONGRESİNİ TOPLADI

Berfin Ewin

Alman Komünist Partisi (DKP) 2,3 ve 4 Şubat tarihlerinde 13. Genel Kongresini gerçekleştirdi. Kongreye dünyanın dört bir yanından komünist partileri davetli idi. Davetlilerin arasında Kürdistan Komünist Partisi de vardı. Kürdistan Komünist Partisini adına 3 kişilik bir heyet Kongreye katıldı. Böylesi anlamlı bir tarihi günü izleyenlerin/katılanların arasında olmak güzel bir duygudur.

2 Şubat günü Almanya'nın Essen şehrinde bulunan DKP'nin merkezine gittiğimizde uluslararası misafirlerin bir kısmı gelmişti bile. İlk defa karşılaştığımız yoldaşlarımız ile sanki çok uzun zamandan beridir tanışıyormuşcasına oldukça yakın bir karşılaşma ve sohbet gelişti. Biraz dinlendikten sonra bizim heyetimiz ayrı bir masaya oturarak akşama yapılacak olan uluslararası nitelikli toplantı için ön hazırlık yaptık. Ancak, bizim dışımızda gelen diğer ülkelerin komünist parti temsilcileri ön hazırlıklarını önceden yapıp gelmişlerdi. Bu bizim açımızdan oldukça önemli bir ders oldu. Belki de böylesi toplantıların daha uzmanı olmadığımız için ilk acemiliğimiz göze çarpıyordu. Bizleri toplantının başlamasına bir saat kala yine aynı binanın çok güzel bir oturma yerine aldılar. Burası sohbetten çok yemek yeme veya içki içmek isteyenler için hazırlanmıştı. Ancak, oda o denli güzel dekore edilmişti ki, şu an bile o güzelliği yaratan işçileri düşünüyorum. Toplantı başlarken, DKP'den görevli bir yoldaş genel ve çeşitli açıklamalarda bulundu. Ardından toplantının yapılacağı büyük, kitleye açık salona geçtik. Havanın çok soğuk olmasına rağmen DKP'li yoldaşlarımız bizi yalnız bırakmayarak, dinlemeye gelmişlerdi. Hepsinin gözleri parlıyordu. Ardından kitleye yönelik kısa bir tanıtım yapıldı. Bu akşam ki toplantıya katılanlar şunlardı: Raymond Schwenk Fransa Komünist Partisinden, Nikolai Bindjukow parti genel sekreteri sıfatıyla Rusya Federasyonu Komünist Partisi adına, Zdenek Klanica Çek Komünist Partisinden, adını açıklamayan yine bir yoldaş İspanya Komünist Partisinden, Çiya ve Berfin ise Kürdistan Komünist Partisinden. Toplantıya konuşmacı olarak katılan yoldaşlar kendi ülkelerinin içinde bulunduğu durumu ve partilerinin hangi konumda olduğunu açıkladılar. Açıklamalar arasında oldukça güzel beklenen şeyler söyleniyordu. Özellikle hemen hemen her yoldaş şu nokta üzerinde duruyordu. "Yoldaşlar, biz komünistler olarak reel sosyalizmin yıkılmasından sonra çok zor günler geçirdik. Ancak bugün durum daha çok değişti ve gelişti. Dün bize karşı esen olumsuz rüzgârlar bugün yeniden olumlu yönde esmeye devam ediyor." Doğruydun. Bu bizim partimiz içinde geçerliydi. Ancak biz ülkemizi ve partimizi KKP'yi tanıtır ve anlatırken ne yazık ki, o denli rahat ve mutlu değildik. Çünkü, bizim anlatacağımız daha başka önemli şeyler vardı. Bunlardan birisi ülkemizde 11 yıldır süren kirli savaş ve bu savaşta insanların hangi durumda oldukları, kaç bin köyün boşaltıldığı ve yakıldığı, kaç yüz insanın gözaltında kaybedildiğini, kaç yüz insanın faali belli cinayetlere kurban gidiildiğini anlatmak zorunda idik. Bunları anlatırken oldukça zorlanıyorduk. Ancak ne yazık ki, bizim ülkemizin gerçeği budur. Ardından Kürdistan'lı ve Kürt kadınlarının durumu hakkında bilgi vermeye çalıştım. "Kürt kadınları dün neler yapıyordu? Hangi konumda idi, bugün ise geline aşama nedir? Sorusunu yanıtladığımda, biz, Kürt ve Kürdistan'lı kadınlar, dün babalarımızın isteği ile evlenen, köyümüzden başka bir yere gitme şansı olmayan kadınlar, evlendikten sonra ise, yine aynı egemenlik hakkının kocasının eline geçmesi kadında her hangi bir gelişim ve değişimi mümkün değildi. Ancak, bugün gelinen bu aşamada Kürt ve Kürdistan'lı kadınlar çok gelişti. Kadınlarımız kendilerine biçilen o dar elbiseyi artık giymiyorlar. Biz o elbiselerimizi söktük atık. Bugün Kürt ve Kürdistan'lı kadınlar artık hayatın her yerindedir. Mitinglerde zılgıtlar çeken biziz, açlık grevinde ölümlüne direnen biziz, eşimizle aynı ortamda tartışan/düşünen/yaratan yine biziz. Dün babalarımızla konuşmaya utanan bizler, bugün yine babalarımızla, ağabeylerimizle dağlarda savaşan ve karşıklı fikir alışverişi yapanlarız. Artık bizim için

çok şey gelişti ve değişti. Biz yaşamı uğruna ölecek kadar seviyoruz” dedim ve işte gelişen, değişen bu gücü nasıl örgütleyeceğiz ve neden kadın örgütlenmesi yapmalıyız konusundaki düşüncelerimi de belirttikten sonra sözü Çek komünist partisinden gelen yoldaşa bıraktım. Toplantının ardından bize yöneltilen soruları cevaplandırdıktan sonra yarın erkenden asıl önemli günde Kongre de buluşmak üzere ayrıldık. 3 Şubat günü sabah saat 6’da kaldırdığımızda biraz şaşkındım. Neden bu kadar erken diye. Saat 10’da başlayan Kongre tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Ardından parti sözcüsünün yaptığı uzun ve anlamlı konuşmasından sonra Kongrenin normal işleyişine geçildi. Kongreye katılan uluslararası misafirler ve partiler tanıtıldı. İkinci gün Kongrede bulunanlar ise şunlardı: Danimarka Komünist Partisi, İtalya Komünist Partisi, Kore İşçi Partisi, Küba Komünist Partisi, İspanya Komünist Partisi, Irak Komünist Partisi, Yugoslavya için birlik hareketi, Vietnam Komünist Partisi, Fransa Komünist Partisi, Kürdistan Komünist Partisi (KKP), Rusaya Federasyonu Komünist Partisi, Şili Komünist Partisi, TUDEH-İran, Japonya Komünist Partisi, İsveç Komünist Partisi, İsviçre Emek Partisi, Hindistan Komünist Partisi Marksist, Yugoslavya Sol, Hollanda Yeni Komünist Partisi, Çek Komünist Partisi ve Türkiye Komünist Emek Partisi ile çeşitli şahsiyetler.

Kongre bizler açısından oldukça öğretici olmuştu. Kongreye katılan 200 üzerinde delege oldukça canlı ve aktifti. Yine delegelerin hemen hemen erkek yoldaşlar kadar bayan yoldaşlarından olması ise başka olumlu bir yandı. İki gün boyunca izlediklerimden çıkardığım önemli deneyimler vardı. Kongreye sunulan karar tasarıları ki bunlar, yaklaşık 22 tane idi. Bu tasarılar kabul veya ret yada karşı düşünce belirtilirken Kongre delegeleri oldukça rahat davranıyorlardı. Örneğin: sunulan bir karar tasarısında 200 kişi olumlu, 3 kişi olumsuz, 1 kişi ise çekimser olduğunu rahatlıkla dile getirebiliyordu. Oysa biz, çekimser de olsak cesaretimizle tek kişi olarak çekimser olduğumuzu dile getiremeyiz. Çünkü, şöyle düşünürüz: aman! “200 kişi olumlu, 3 kişi olumsuz, bu kadar kişinin içinde bir bennüym çekimser” olan. Delegeler oylarına ve karar tasarılarına alabildiğine canlı ve üretken bir şekilde etki yapıyorlardı. Yine Kongrenin bir başka güzel yanı zaman darlığından dolayı okunması mümkün olmayan mesajların hepsini çoğaltıp orada bulunan katılımcılara dağıtılması önemli idi. Kongrenin 3. günü yine aynı canlılık ile tüm insanlar yerlerini almışlardı. Tüm karar tasarıları bitince, ayrıca dışarıdan sunulan ancak sunulabilmesi için 25 delegenin imzalaması gereken karar tasarıları vardı. Bunlardan bir tanesi ise, Kürdistan üzerine olan karar tasarısı idi. Bu karar tasarısı okunduğu zaman nedense ilk önce tüm delegelerden farklı bir hareketlenme, ardından tasarıya karşı konuşmak için söz alanlar oldu. Ancak karşı görüş belirten insanlar fazla olunca divan başkanı öneriyi sunanlara söz hakkı verdi. Bu konuda açıklamada bulunan sorumlu kişi, Kürdistan ve Kürt sorununa yönelik çeşitli bilgiler sundu. Ancak bu bilgiler yeterli değildi. Ardından bu karar tasarısının özellikle KKP’li yoldaşlardan geldiği açıklanınca durum biraz daha netleşti. Ortaya çıkan sonuç şu oldu. Parti tabanı Kürdistan ve KKP konusunda yeterli bilgiye sahip değildir. Karar tasarısı ise, Merkez Komitesine bırakıldı. Merkez Komitesi bu karar tasarısı hakkında görüşecek ve daha sonra durumu tabana açıklayacaktır. Beraberinde hemen şu sorun gündeme geldi. KKP’liler özellikle oldukları yerlerdeki Alman yoldaşlarını bilgilendirmek üzere çeşitli toplantılar düzenlemesi gerekiyor. Kongrenin sonunda parti sözcüsü Heinz Stehr, kapanış konuşmasını yaptı. Büyük bir ilgi ile dinlenen kapanış konuşması tüm yoldaşlardan şunu, bugün daha çok bekliyordu. Daha fazla iş, daha fazla özveri. Yine aylar öncesinden planlanan 2 günlük Kongre düzeni saati saatine tutmuştu. Dört buçukta bitmesi gereken Kongre gerçekten de dört buçukta kapanış konuşması ile sonuçlanmıştı.

Yaklaşık 500 kişilik bir katılımın olduğu böyle bir Kongrenin tam saatinde bitmesi oldukça önemli ve disiplinli ifade ediyordu. Çünkü, bizler kendimizin iş toplantılarından hatırlıyorum, 3 kişi bir araya geldiğimiz zaman ve gündemi de önceden belirlediğimiz halde hiç bir gün tam zamanında bitiremezdik. Tüm yoldaşlar salonu ayakta yaşasın enternasyonel marşı ile cınlattıktan sonra, gelen misafirler, birbirimize çok alışmıştık. O sıcak yoldaşa derin kucaklaşmayı unutmak mümkün değildi. Ve tüm yoldaşlarla yeniden görüşmek üzere ayrılmanın mutluluğunu yaşıdık.

İLERİCİ, DEVRİMCİ DEMOKRAT KAMUOYUNA !

- * Dün 4 devrimci tutsak katledildi.
- * Bugün Gazeteci Metin Göktepe polisçe kaltetildi.
- * Kurdistan 11, Türkiye 11 ilerici, devrimci, yurtseverler, işçiler, faşist rejimin artan saldırılarına sessiz kalmayın.
- * İlerici, humanist Alman kamuoyu, Alman hükümetinin TC rejimine sunduğu desteği teşhir ediniz.

Faşist TC rejimi, halkımıza ve ilerici, devrimci güçlere yönelik saldırılarını aralıksız sürdürüyor. Katliamlar, faili meçhul cinayetler, yasal ve meşru kitle eylemlerine polislin silahlı, joplü saldırıları günlük yaşamın bir parçası haline getirildi.

İstanbul'a yeni atanan polis şefi Orhan Taşanlar basına verdiği ilk demecinde "kelle koparmaya geldim" diyerek İstanbul halkına ve ilerici, devrimci güçlere göz dağı vermişti. Bu sicilli faşist polis şefi, İstanbul 'a geldiği günden beri "kelle koparma" ya devam ediyor. Daha dün Ümraniye cezaevine yapılan saldırı sonucunda 4 devrimci tutsak katledildi ve onlarca yaralandı.

Ümraniye cezaevindeki katliamı protesto ederek direniş geçeren diğer cezaevleri ve ilerici devrimci kamuoyu, bir bütün olarak faşist polis rejiminin saldırılarının hedefleri haline geldiler. Cezaevlerindeki, baskı ve katliamları protesto eden binlerce kişi, joplandı ve gözaltına alındı. Ve Evrensel Gazetesi'nin muhabiri olan gazeteci Metin Göktepe polis tarafından öldürüldü.

Türkiye demokratik bir ülke değildir. Seçimler göstermeliktir. halkın iradesini yansıtmaktan uzaktır. TC rejiminin faşist niteliğini son saldırılar, bir kez daha çıplak olarak gözler önüne sermiştir. Rejim cezaevinde savunmasız tutsaklara saldırıyor. Ve gazeteci Metin Göktepe görevi başındayken polisçe dövülerek gözaltına alınıyor, bir gün sonra ölü bulunuyor.

TC'nin Gümrük Birliği dolayısıyla taahüt ettiği "demokratikleşme" yönündeki boş sözlere aldınmayalım. Başta Almanya olmak üzere Avrupa emperyalizmi halklarımızı daha yoğun sömürbilmek için, Türkiye'yi Gümrük Birliği'ne aldılar. Gümrük Birliğine giriş, kazanılmış hakların güvencesi olmadığı gibi, yeni demokratik adımların atılmasında bir baskı aracı olamaz.

Kürt ve Türk halklarının, işçi sınıfının, aydınların ve devrimci tutsakların, faşist rejime ve sermayeye karşı ortak kavgası ile ancak rejimin saldırıları püskürtülebilir. TC rejiminin artan saldırıları karşısında, halklarımızın ortak kavgasını güçlendirerek yanıt verelim.

**KAHROLSUN FAŞİST TC REJİMİ !
YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ !**

**PARTİYA KOMİNİSTA KURDISTAN
KKP
AVRUPA KOMİTESİ**

YCKK-GMK'nin KKP I. GENEL KONFERANSINA SUNMUŞ OLDUĞU KUTLAMA MESAJI

Yoldaşlar,

Emperyalizm ve gerici işbirlikçi bölge devletleri, halkımızın ulusal özgürlük ve bağımsızlık, sosyalizm mücadelesini vahşice boğmaya çalışıyor. Emperyalizmin dünyanın her yerinde mazlum halkları baskıcı ve sömürücü, kan emici sistemle ölüme terkettiği, sosyalizmin dönemsel olarak kapitalist sistem karşısında yenilgiye uğradığı, böylesi bir konjoktürde partimiz KKP'nin Konferans toplanması çok boyutlu ve oldukça ağır sorumlulukların üstesinden gelebilecek inanca ve devrimci iradeye sahip olduğunun en somut göstergesidir.

Halkımızın içinde bulunduğu ölüm-kalım mücadelesi döneminin partimizce gerekli kurtuluş yollarının derinden ele alınması, Komsomol GMK'sı olarak bizi büyük görev ve sorumluluk bilincine daha çok itiyor.

Deniz'lerin, Sinan'ların THKO (Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu) mirasından süzülerek gelen Teymen Ali'lerin, İmam Ateş'lerin, 13 Mart şehitlerinin, Hüseyin Elmas'ların kızıl kanlarıyla yoğrulan ve halkımızın özgürlük-sosyalizm mücadelesi uğruna savaşım verip, fiziken aramızdan ayrılan yüce devrim şehitlerimizin militan ruhu ve yol göstericiliği üzerine şekillenen partimiz KKP'nin bu zorlu ve badireli dönemi büyük bir özveri ile atlatacağına inancımız tamdır.

Sizler de iyi bilirsiniz ki son yıllarda reel sosyalizmin yıkılmasına paralel, dünya'daki birçok devrimci-komünist hareket Maksizm-Leninizm'den uzaklaşması, sosyalizme evrimci yoldan ulaşmayı önererek sosyal-demokrat karaktere, reformcu, liberal, sosyalist akımlara dönüşmüşlerdir.

Bu süreçte ise Türkiye ve Kürdistan sosyalist devrimci hareketlerin sınıf ibrelerinde sağa kayışların da yaşandığı aşikardır. Gerek Avrupa'daki birçok sosyalist parti ve gerekse Türkiye'deki sınıf partisi ve kitle partileri sosyal-demokrasinin solunda yer almaktadırlar. Devrimci sosyalizmden (marksizm-Leninizm) uzaklaşmış bir konumdadırlar. Partimizin bu topyekün olumsuz gidişattan, kara dönemlerinden etkilenmemesi, somut ve açık göstergesi, emperyalizme karşı, dünya komünistlerini ortak mücadeleye çağırması ve bu yolun somut oluşumları iradi gücü ile yaratmaya çalışmasıdır.

Yoldaşlar,

Doğaldır ki dünya'da ve bölgemizdeki proleterya ve onun felsefesi aleyhine gelişmelerden Kürdistan komünistleri olarak olumsuz etkilenmek mümkün değildir. Bu bir yönüyle 70 yıllık reel sosyalizmin yıkılması bizi derinden üzmüştür. Ulusal özgürlük ve sınıf mücadelelerini büyük bir dayanak ve ilham kaynaklarından yoksun bırakmıştır. Fakat bu gelişmeleri ülkemizin devriminde belirleyici değil etkileyici bir faktör olarak tespit ettiğimizde bugünlere kadar alımız ak, başımız dündük durabildik. Ki partimizin daha güçlü çıkışlar, sistemi sarsan devrimci atılımlar gerçekleştirme uğruna Konferans'a gidilmesini Komsomol olarak bizi kavgaya daha üst boyutta sarılmada kamçladığı gibi, Marks'ın öğretilerine ve Leninin bilimsel parti anlayışı yolundan sapmadığımız için de alımız göklerle, gözümüz nihai zafere bakmaktadır.

Partimizin önderliğinde Kürdistan'ın karanlığında yarattığı genç yıldızlar olarak and içiyoruz ki, halkımızı insanlarını bir güneş gibi aydınlatacaktır. Uğruna ölümlere gittikleri özgürlük aşkı yolunda devrim şehitlerimizin partizan ruhuyla donatacağımıza, partimizin önderliğinden hiç şaşmadan, hatta önderliğin daha da gelişip, güçlenmesini bir görev olarak görüp çaba sarfedeceğimize. "Ya sosyalizm, ya ölüm" şiarından bir kerte de olsa geri durmayacağımıza, emperyalizme ve faşist TC'nin geri ve baskıcı saldırılarına dalga kıran değil, yıkılmaz bir barikat olarak militanca püskürteceğimize, parti konferans'ınıza ve yüce şehitlere devrim sözü müzdür.

Yaşasın Partimizin I. Genel Konferansı!

Yaşasın Partimiz KKP!

Yaşasın YCKK

Yaşasın Sosyalizm!

Kahrolsun Emperyalizm, Kapitalizm ve Faşist TC Devleti!

YCKK-GMK

İspanya Komünist Partisi'nin 14. Genel Kongresine KKP Genel Sekreteri M. BARAN Yoldaşın göndermiş olduğu 07.12.1995 tarihli mesajı

İspanya Komünist Partisi 14.Genel kongresi Divan Başkanlığına,

Değerli Yoldaşlar,

Dünyanın en kanlı faşist diktatörlüğü olan Franko rejimine karşı direnen İspanya Komünistleri...

Enternasyonal Tugayların faşizme ve sermayeye karşı savaştığı ülkenin komünistleri..

Ve Kongrede hazır bulunan kardeş komünist partilerin değerli temsilcileri, Kuzey Kürdistan Komünistleri adına sizleri selamlıyorum.

İspanya halkları faşist ve ırkçı baskılar altında yıllarca yaşadı. Bugün bu baskılar belli oranda aşmış durumdasınız. Galiçler, Katalanlar ve Basklar bugün düne göre daha özgürler. Halkların yaşamında bunlar önemli adımlardır. Bugün İspanya halklarının öne çıkan ortak sorunu sermayeye karşı sosyalizm mücadelesini geliştirmektir. İspanya işçi sınıfının sermayeye karşı sosyalizm bayrağını hep yu-karıllarda tuttuğunu biliyoruz. Bu Kongrenin sosyalizm mücadelesini ileriye taşımada önemli kararlar alacağına inanıyoruz.

Yoldaşlar,

Ülkemiz Kuzey Kürdistan dün Franko'nun kürdüğü faşist ırkçı rejimden daha katı bir rejimin baskısı altındadır. TC 21. yüzyıla gireken Kürt halkının üzerinde dünya da eşine az rastlanır baskı ve terör uygulamakta.Halkımızın ulusal varlığı yok sayılmakta ve haklı ulusal talepleri rededilmektedir. Dünya komünist hareketinin temsilcilerinin de bulunduğu bu kongre de; Kuzey Kürdistan işçi eme-kçi halkının ulusal özgürlük ve sosyalizm uğruna mücadelesine enternasyonal destek çağrısını yeni-lemek istiyoruz. Dünya komünist hareketinin, ilerici güçlerinin Türkiye rejiminin halkımız üzerinde uyguladığı baskı ve vahşete seyirci kalmayacağına inanıyoruz.

Kongrenize başarılar diler, sevgi ve saygılarımı, sunarım .

Yaşasın Halkların kardeşliği!

Yaşasın sosyalizm!

Yaşasın Proleterya Enternasyonalizmi!

Kahrolsun Kapitalizm ve Şovenizm!

**Genel Sekreter
Mehmet Baran**

DİVAN BAŞKANLIĞINA

**Değerli yoldaşlar,
Sevgili delege yoldaşlar,**

Partiya Komünist a Kurdistan adına hepinizi saygıyla selamlıyorum. Bu anlamı günde aramızda olmayı çok isterdim.

Rosa Luxemburg'ların, K. Liebknecht'lerin, Ernst Thälmann'ların mücadele geleceğini yaşatan DKP'yi ve 13. Kongresini selamlıyorum.

Real Sosyalizm yıkıldığında emperyalist burjuvazi sevinç çığlıkları attı. Komünizm bir daha dirilmez dediler. Fakat, burjuvazinin sevinç çığlıkları kısa sürdü. Real sosyalizmin yıkıldığı topraklarda komünizm davası yeniden dirilişe geçti.

Alman emperyalizminin öncülüğünde Avrupa emperyalizmi Avrupa'nın birliği yolunda belli adımları attılar. Burjuvazi, Avrupa birliğini gerçekleştirerek kapitalist sömürünün ömrünü uzatmak istiyor. Avrupa komünist hareketi kendi birliğini daha güçlü bir şekilde yaratarak, sermayeye karşı mücadeleyi yükselteceğine inanıyorum.

Alman emperyalizmi, dünyanın iki kez kana bulanmasında başını çekti. Ama yinede geçmiş tarihten ders çıkarmadığını görüyoruz. Bugün yeniden dünya'da ekonomik ve siyasi egemenlik peşindedir. Ve askeri bakımından da saldırgan emeller taşımaktadır.

Alman emperyalizmine karşı duracak olan esas güç Alman işçi ve emekçi hareketidir. Alman komünist hareketidir. Dün <<düşman içimizdedir>> diyerek Alman militarizmine karşı mücadele bayrağını yükselten Karl Liebknecht'in militan tavrı bugün kararlı geliştirme günüdür.

DKP 13. Kongresi'nin komünizm davasının yeniden dünya çapında güçlendiği bir süreçte, önemli kararlar alacağı inancındayım.

30.01.1996

**Kahrolsun Kapitalizm !
Yaşasın proletarya enternasyonalizmi !
Yaşasın DKP ile KKP'nin dayanışması !**

**Genel Sekreter
Mehmet BARAN**

www.arsivakurdi.org

KKP I. Genel Konferans Kararlarından; Karar No: I

ULUSLARARASI İLİŞKİLER ve PROLETEYA ENTERNASYONALİZMİ

Halkımızın ulusal özgürlük mücadelesi giderek uluslararası boyut kazanıyor. Bu alanda özgürlük davasını sahiplenmede ciddi bir ilerleme var. Ancak, bu ilerleme beraberinde emperyalist etkinliğin artması gibi bir olumsuzluğu da içeriyor. Kürt ulusal özgürlük mücadelesine emperyalist müdahale ve etkide giderek artıyor.

Ülke topraklarında ulusal kurtuluşu, kapitalizme karşı sosyalizm uğruna mücadeleyle bütünlüklü sürdüren KKP; ulusal özgürlük mücadelesinin işçi-emekçi inisiyatifinde zafere götürülmesi hedefi ile uluslararası alanda da halkımızın dostları olarak, dünya halkları, ilerici güçleri ve komünist hareketiyle sağlam ilişkilerin yaratılması yönünde faaliyetlerini sürdürmektedir. Bu alanda belli adımlar atılmış ve geliştirilmeye açık bir zemin yaratılmıştır.

Uluslararası diplomatik faaliyet alanı ağır sorumluluklar, parti hattına Ortodoksa bağlı ve alanında uzmanlaşma, yetkin kadrolar geliştiren bir alandır. KKP'nin yeni yönelimi olduğu bu alanda kadrosal olarak yetersiz olduğu açığa çıkmıştır.

KKP; I. Genel Konferansı'dan hareketle;

1- Uluslararası arenada ve bölgemizde halkımızın ulusal özgürlük mücadelesinin üzerinde artan emperyalist müdahaleye dikkat çeker. Ve tüm devrimci, yurtsever güçleri emperyalizme karşı mücadeleyi yükseltmeye çağırır.

Özgürlük mücadelesinin anti-emperyalist içeriğinin derinleştirilmesi amacıyla KKP'nin emperyalizme karşı politik propaganda ve mücadelesini turmandırmasını kararlaştırır. Ve halkımızın özgürlük mücadelesine etkin uluslararası ilerici güçlerin desteğini sağlamasında KKP'nin diğer devrimci-yurtsever güçlerle birlikte sürdürecekleri faaliyetlerin önemini vurgular.

2-Halkımızın, işçi sınıfımızın özgürlük ve sosyalizm mücadelesinin zaferle taçlandırılmasında, uluslararası ilerici, devrimci, komünist hareketin destek ve dayanışmasının önemini vurgular. Ulusal özgürlük mücadelesinin işçi-emekçi inisiyatifinde çözümlenebilmesi amacıyla KKP Merkez Komitesi'nin 1994 Haziran'ında aldığı kararı teyit eder. Bu karar doğrultusunda atılan pratik-politik adımların derinleştirilmesini kararlaştırır.

3- Uluslararası ilişkiler alanındaki faaliyetlerin sağlıklı sürdürülebilmesi için, uzmanlaşmış, yetkin kadroların yaratılmasını bu alanın öncelikli görevlerinden biri olarak belirler. Ve MK yönlendiriciliğinde Avrupa Parti Örgütünü (APÖ) uluslararası ilişkilerin geliştirilmesinde görevlendirir. Ayrıca MK, diplomatik ve enternasyonal ilişkilerde gerekli gördüğü durumlarda da özel kadro görevlendirir.